

LIETUVOS RESPUBLIKOS VISUOMENĖS INFORMAVIMO ĮSTATYMAS

1996 m. liepos 2 d. Nr. I-1418
Vilnius

Nauja įstatymo redakcija nuo 2000 m. spalio 1 d.:
Nr. [VIII-1905](#), 2000 08 29, Žin., 2000, Nr. 75-2272 (2000 09 07)

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

1. Šis įstatymas nustato viešosios informacijos rinkimo, rengimo, skelbimo ir platinimo tvarką, viešosios informacijos rengėjų, platintojų, jų dalyvių, žurnalistų bei jų veiklą reglamentuojančių institucijų teises, pareigas ir atsakomybę.

2. Šis įstatymas skirtas užtikrinti Europos Sąjungos teisės aktų, nurodytų šio įstatymo priede, taikymą.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2176](#), 2004-04-27, Žin., 2004, Nr. 73-2515 (2004-04-30)

2 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas ir papildymas

Pakeisti ir papildyti 2 straipsnį ir jį išdėstyti taip:

„2 straipsnis. Pagrindinės šio įstatymo sąvokos

1. **Abonentas** – asmuo, kuris pagal sutartį su transliuotoju ar retransliuotoju priima televizijos ir (ar) radijo programas (toliau – programos).

2. **Antžeminė televizija, radijas** – programų transliavimas ir (ar) retransliavimas antžemine analogine ar skaitmenine televizijos, radijo stotimi ar jų tinklu.

3. **Antžeminis televizijos, radijo tinklas** – elektroninių ryšių tinklas, kurį sudaro daugiau negu viena antžeminė analoginė ar skaitmeninė televizijos, radijo stotis ir kuris yra skirtas tai pačiai programai (programoms) transliuoti ir (ar) retransliuoti visuomenei.

4. **Asmenys** – fiziniai ir juridiniai asmenys.

5. **Asmens sveikatos informacija** – Sveikatos sistemos įstatymo nustatyta informacija apie žmogaus sveikatą.

6. **Audiovizualinė politika** – audiovizualinio sektoriaus strategijos, valstybinio valdymo principų ir plėtros kryptių, tikslų bei uždavinių nustatymas ir įgyvendinimas, Lietuvos Respublikos įstatymų ir kitų teisės aktų, reglamentuojančių audiovizualinio sektoriaus veiklą, rengimas ir derinimas su tarptautiniais reikalavimais plėtojant Lietuvos audiovizualinę rinką, taip pat jų įgyvendinimas.

7. **Bendrasis priėmimo tinklas** – vietinis elektroninių ryšių tinklas, skirtas televizijos ir (ar) radijo programoms priimti ir perduoti skirstymo linijomis į galinius įrenginius.

8. **Dezinformacija** – tyčia paskleista melaginga informacija.

9. **Galiniai įrenginiai** – televizoriai, radijo imtuvai, kiti transliuojamų ir (ar) retransliuojamų programų ar kitokio pobūdžio transliuojamos informacijos priėmimo įrenginiai.

10. **Garso ir vaizdo kūriniai** – kinematografiniai kūriniai ar kiti kinematografinėmis priemonėmis išreikšti kūriniai, sudaryti iš tarpusavyje susijusių vaizdų, perteikiančių judesį, lydimą arba nelydimą garso, įrašyti (užfiksuoti) materialioje vaizdo įrašymo laikmenoje.

11. **Kabelinė televizija, laidinis radijas** – programų transliavimas ir (ar) retransliavimas kabelinės televizijos, laidinio radijo tinklu.

12. **Kabelinės televizijos, laidinio radijo tinklas** – elektroninių ryšių tinklas, skirtas programoms transliuoti, retransliuoti, priimti, pakeisti jų kodavimo būdai ar elektromagnetinių virpesių parametrams ir perduoti jas kabelinėmis, laidinėmis skirstymo linijomis į galinius abonentų įrenginius.

13. **Laida** – atskira programos dalis, paprastai turinti pavadinimą, transliavimo laiką, autorius ir vedėjus.
14. **Miesto ar rajono laikraštis** – vieno miesto ar rajono savivaldybės teritorijoje periodiškai, ne rečiau kaip kartą per savaitę leidžiamas ir platinamas leidinys, kurio ne mažiau kaip 90 procentų tiražo išplatinama vieno miesto ar rajono savivaldybės teritorijoje.
15. **Mikrobangė daugiakanalė televizija** (toliau – **MDTV**) – programų transliavimas ir (ar) retransliavimas MDTV tinklu.
16. **Mikrobangės daugiakanalės televizijos tinklas** (toliau – **MDTV tinklas**) – elektroninių ryšių tinklas, naudojamas programoms transliuoti, retransliuoti, priimti, pakeisti jų kodavimo būdai ar elektromagnetinių virpesių parametrams ir perduoti jas antžeminiiais mikrobangiais siųstuvais bei tų siųstuvų signalų priėmimo tinklais į galinius abonentų įrenginius.
17. **Nepriklausomi kūrėjai** – asmenys, kurie nėra transliuotojo dalyviai, transliuotojo valdymo organų nariai, taip pat su transliuotoju darbo, tarnybos santykiais ar jungtine veikla nesusiję asmenys, kuriantys garso ir vaizdo kūrinius ir laisvai juos parduodantys ar kitaip perleidžiantys.
18. **Nuomonė** – visuomenės informavimo priemonėse skelbiami požiūriai, mintys, vertinimai bei pastabos apie reiškinius ar įvykius. Nuomonės neprivaloma įrodyti, bet ji turi remtis faktais ir būti reiškiamą etiškai.
19. **Oficialūs valstybės ir savivaldybių institucijų bei įstaigų dokumentai** – su valstybės ir savivaldybių institucijų bei įstaigų veikla susiję rašytiniai, grafiniai, garsiniai, regimieji, kompiuterinės informacijos ar kitokie dokumentai, kurie yra įtraukti į šių įstaigų dokumentų apskaitą ir yra jų sukurti arba gauti.
20. **Palydovinė televizija, radijas** – programų transliavimas ir (ar) retransliavimas per dirbtinį Žemės palydovą (palydovus).
21. **Paslėpta reklama** – bet kokia forma ir bet kokiomis priemonėmis skleidžiama informacija apie gamintoją ar paslaugos teikėją, jo pavadinimą ar veiklą, prekės ar paslaugos ženklą, pateikiama tokia forma, kuri gali suklaidinti reklamos vartotojus dėl šios reklamos pateikimo tikrojo tikslo. Toks informacijos pateikimas visais atvejais laikomas paslėpta reklama, kai už ją apmokama ar kitaip atsilyginama.
22. **Privati informacija** – informacija apie žmogaus asmeninį ir jo šeimos gyvenimą, jo sveikatą, kita žmogaus teisės į privataus gyvenimo apsaugą užtikrinimo požiūriu neskelbtina informacija.
23. **Programa** – atskirų, savarankiškų savo turiniu, struktūra ir transliavimo laiku, garso ir vaizdo kūrinių (laidų, filmų, reklamos, anonsų, įvairių renginių transliacijų ir kt.) visuma, perduodama visuomenei, nepriklausomai nuo naudojamų techninių priemonių.
24. **Radio dažnis (kanalas)** – radijo dažnių juosta, būtina bent vienai programai perduoti.
25. **Radio, televizijos stotis** – technikos kompleksas, kurį sudaro radio, televizijos siųstuvai kartu su antenomis ir kitais techniniais įrenginiais, skirtas programoms transliuoti, retransliuoti ar siųsti.
26. **Regiono laikraštis** – periodiškai, ne rečiau kaip kartą per savaitę leidžiamas Lietuvos Respublikos teritorijos administracinių vienetų ir jų ribų įstatymo nustatytų apskričių teritorijose platinamas leidinys, kurio ne mažiau kaip 90 procentų tiražo išplatinama vienos apskrities teritorijoje.
27. **Reklama** – bet kokia forma ir bet kokiomis priemonėmis skleidžiama informacija, susijusi su asmens ūkine, komercine, finansine ar profesine veikla, skatinanti įsigyti prekių ar naudotis paslaugomis, įskaitant nekilnojamojo turto įsigijimą, turtinių teisių ir įsipareigojimų perėmimą.
28. **Retransliavimas** – transliuotojų visuomenei transliuojamų užbaigtų programų ar jų dalių priėmimas ir nepakeistų perdavimas tuo pačiu metu, nepriklausomai nuo naudojamų techninių priemonių.
29. **Retransliuotojas** – retransliavimo licenciją turintis arba įstatymų nustatytais atvejais jos neturintis viešosios informacijos platintojas, kuris retransliuoja užbaigtas ir nepakeistas visuomenei transliuojamas programas arba atskiras jų dalis ir prisiima atsakomybę už tokio retransliavimo teisėtumą.
30. **Rėmimas** – finansinė ar kitokia materialinė pagalba, kurią asmuo, nedalyvaujantis remiamo viešosios informacijos rengėjo ir (ar) platintojo veikloje, teikia viešosios informacijos rengėjui ir (ar) platintojui, siekdamas išgarsinti savo vardą, prekės ženklą, įvaizdį, veiklą ar jos produktus.

31. **Siuntimas** – su programų transliavimu ir (ar) retransliavimu susijusi elektroninių ryšių veiklos sritis, apimanti programos elektromagnetinių signalų perdavimą elektroninių ryšių tinklais į galinius įrenginius.

32. **Teleparduotuvė** – už tam tikrą atlygį per televiziją transliuojami reklamos užsakovo tiesioginiai siūlymai pirkti prekių ar naudotis paslaugomis, tarp jų ir siūlymai įsigyti nekilnojamojo turto, turtinių teisių ir įsipareigojimų.

33. **Transliavimas** – programų rengimas ir jų pirminis perdavimas visuomenei visų rūšių antžemiais siųstuvais, kabeliniais, palydoviniais ar bet kokiais kitais elektroninių ryšių tinklais. Transliavimas neapima tokių perdavimo paslaugų kaip telekopijos, elektroniniai duomenų bankai ar panašaus pobūdžio paslaugos, kai atskiru kiekvieno paslaugos gavėjo prašymu yra pateikiama kokia nors informacija ar kitokie pranešimai.

34. **Transliavimo, retransliavimo licencija** – Lietuvos radijo ir televizijos komisijos išduotas rašytinis dokumentas, suteikiantis teisę jį turinčiam asmeniui verstis programų transliavimo, retransliavimo veikla nustatytoje teritorijoje ir nustatantis tokio transliavimo ir (ar) retransliavimo sąlygas.

35. **Transliuotojas** – transliavimo licenciją turintis arba įstatymų nustatytais atvejais jos neturintis asmuo, kuris prisiima redakcinę atsakomybę už transliuojamas programas, pats jas rengia ir perduoda visuomenei arba leidžia jas nepakeistas siųsti kitam asmeniui; **nacionalinio masto transliuotojas** – transliuotojas, kurio antžeminiu televizijos, radijo tinklu transliuojama programa yra priimama teritorijoje, kurioje gyvena daugiau negu 60 procentų Lietuvos gyventojų; **regioninio masto transliuotojas** – transliuotojas, kurio antžeminiu televizijos, radijo tinklu transliuojama programa yra priimama teritorijoje, kurioje gyvena mažiau negu 60 procentų Lietuvos gyventojų; **vietinis transliuotojas** – transliuotojas, kurio programa transliuojama viena radijo, televizijos stotimi.

36. **Viešoji informacija** – informacija, skirta viešai platinti, išskyrus šio straipsnio 21 dalyje nurodytą informaciją, taip pat informaciją, kuri pagal Lietuvos Respublikos įstatymus negali būti viešoji informacija.

37. **Viešosios informacijos platintojas** – transliuotojas, retransliuotojas ar kitas asmuo, parduodantis ar kitais būdais skleidžiantis viešąją informaciją visuomenei, kuris prisiima atsakomybę už savo skleidžiamos informacijos teisėtumą.

38. **Viešosios informacijos rengėjas** – transliuotojas, leidykla, kino, garso ar vaizdo studija, informacijos, reklamos agentūra, redakcija ar kitas asmuo, rengiantis viešąją informaciją.

39. **Visuomenės informavimas** – veikla, kuria visuomenei teikiama viešoji informacija.

40. **Visuomenės informavimo priemonės** – knygos, laikraščiai, žurnalai, biuleteniai ar kiti leidiniai, televizijos, radijo programos, kino ar kita garso ir vaizdo studijų produkcija ir kitos priemonės, kuriomis viešai platinama informacija. Visuomenės informavimo priemonėms pagal šį įstatymą nepriskiriami techniniai ir tarnybiniai dokumentai, taip pat vertybiniai popieriai.

41. **Žinia** – visuomenės informavimo priemonėse skelbiami faktai ar tiesa pagrįsti duomenys.

42. **Žurnalistas** – fizinis asmuo, kuris profesionaliai renka, rengia ir teikia medžiagą viešosios informacijos rengėjui savo iniciatyva ar pagal sutartį su rengėju arba jo pavedimu ir (ar) yra žurnalistų profesinio susivienijimo narys.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-39](#), 2000 11 21, *Žin.*, 2000, Nr. 102-3215 (2000 11 29)

Nr. [IX-1853](#), 2003-11-25, *Žin.*, 2003, Nr. 117-5319 (2003-12-17)

Nr. [IX-2176](#), 2004-04-27, *Žin.*, 2004, Nr. 73-2515 (2004-04-30)

3 straipsnis. Pagrindiniai visuomenės informavimo principai

1. Lietuvos Respublikoje laiduojama Konstitucijoje, šiame ir kituose įstatymuose, Lietuvos Respublikos tarptautinėse sutartyse įtvirtinta informacijos laisvė.

2. Viešosios informacijos rengėjai, platintojai, žurnalistai savo veikloje vadovaujami Konstitucija ir įstatymais, Lietuvos Respublikos tarptautinėmis sutartimis, humanizmo, lygybės, pakantos, pagarbos žmogui principais, gerbia žodžio, kūrybos ir sąžinės laisvę, nuomonių įvairovę, laikosi žurnalistų profesinės etikos normų, padeda plėtoti demokratiją, visuomenės atvirumą, skatina visuomenės pilietiškumą ir valstybės pažangą, stiprina valstybės nepriklausomybę, ugdo tautinę kultūrą ir dorovę.

3. Viešoji informacija visuomenės informavimo priemonėse turi būti pateikiama teisingai, tiksliai ir nešališkai.

4. Naudojimasis informacijos laisve gali būti saistomas tokių reikalavimų, sąlygų, apribojimų ar bausmių, kuriuos nustato įstatymai ir kurie demokratinėje visuomenėje būtini Lietuvos valstybės saugumui, teritorijos vientisumui, viešajai tvarkai, konstitucinei santvarkai apginti, teisminės valdžios nešališkumui garantuoti, siekiant užkirsti kelią teisės pažeidimams ir nusikaltimams, konfidencialios informacijos atskleidimui, apsaugoti žmonių sveikatą bei dorovę, taip pat jų privatų gyvenimą, orumą ir teises.

5. Už informacijos laisvės pažeidimus, taip pat už įstatymų nustatytų naudojimosi informacijos laisve apribojimų pažeidimus atsakoma šio ir kitų įstatymų nustatyta tvarka.

II SKYRIUS INFORMACIJOS LAISVĖ IR JOS APSAUGA

4 straipsnis. Informacijos laisvė

1. Kiekvienas asmuo turi teisę laisvai reikšti savo mintis ir įsitikinimus. Ši teisė apima laisvę laikytis savo nuomonės, taip pat įstatymų nustatytais sąlygomis ir tvarka rinkti, gauti ir skleisti informaciją bei idėjas.

2. Lietuvos Respublikoje laiduojamas laisvas televizijos programų, kurios transliuojamos laikantis Lietuvos Respublikos tarptautinėse sutartyse nustatytų reikalavimų, priėmimas ir retransliavimas iš valstybių Europos Sąjungos narių ir kitų Europos Tarybos konvenciją dėl televizijos be sienų ratifikavusių Europos šalių.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-39](#), 2000 11 21, Žin., 2000, Nr. 102-3215 (2000 11 29)

5 straipsnis. Teisė rinkti ir skelbti informaciją

1. Kiekvienas asmuo turi teisę:

1) rinkti informaciją ir ją skelbti visuomenės informavimo priemonėse;

2) neleisti skelbti savo parengtos informacijos, jeigu jos turinys redakcinio rengimo metu buvo iškreiptas;

3) užsirašinėti, fotografuoti, filmuoti, naudotis garso ir vaizdo technikos priemonėmis, taip pat kitais būdais fiksuoti informaciją, išskyrus šio įstatymo 13 straipsnyje nurodytus atvejus;

4) publikacijas ar laidas skelbti savo pavarde, slapyvardžiu ar anonimiškai.

2. Niekas negali būti verčiamas, išskyrus įstatymų nustatytus atvejus, platinti valstybės ir savivaldybių institucijų bei įstaigų, kitų biudžetinių įstaigų informaciją.

6 straipsnis. Teisė gauti informaciją iš valstybės ir savivaldybių institucijų bei įstaigų

1. Kiekvienas asmuo turi teisę gauti iš valstybės ir savivaldybių institucijų bei įstaigų, kitų biudžetinių įstaigų viešąją informaciją apie jų veiklą, oficialius jų dokumentus (kopijas), taip pat informaciją, kurią minėtos įstaigos turi apie jį patį.

2. Valstybės ir savivaldybių institucijos bei įstaigos turi informuoti visuomenę apie savo veiklą.

3. Valstybės ir savivaldybių institucijos bei įstaigos privalo Teisės gauti informaciją iš valstybės ir savivaldybių įstaigų įstatymo bei kitų įstatymų nustatyta tvarka teikti viešąją informaciją, taip pat turimą privačią informaciją, išskyrus įstatymų nustatytus atvejus, kai privati informacija neteikiama.

4. Informacija, kurią rengiant nereikia kaupti papildomų duomenų, viešosios informacijos rengėjams ir (ar) platintojams pateikiama ne vėliau kaip per vieną darbo dieną, o informacija, kurią rengiant reikia kaupti papildomus duomenis, – ne vėliau kaip per savaitę.

5. Valstybės ir savivaldybių institucijos bei įstaigos, kitos biudžetinės įstaigos, atsisakiusios teikti viešąją informaciją viešosios informacijos rengėjui, turi ne vėliau kaip kitą darbo dieną raštu informuoti rengėją apie atsisakymo suteikti informaciją priežastis.

6. Valstybės ir savivaldybių institucijų bei įstaigų viešoji informacija yra nemokama. Šios įstaigos gali imti mokesį tik už paslaugas ir patarnavimus, susijusius su teikiamos informacijos paieška, informacijos ar dokumentų dauginimu (kopijavimu). Šis mokeskis negali būti didesnis už realias informacijos pateikimo sąnaudas.

7. Kitos įstaigos ir įmonės, taip pat politinės partijos, profesinės sąjungos, politinės visuomeninės ir kitos organizacijos teikia viešosios informacijos rengėjams ir kitiems asmenims viešąją informaciją apie savo veiklą šių įstaigų, įmonių ar organizacijų įstatų (nuostatų) nustatyta tvarka.

7 straipsnis. Redagavimo laisvė

1. Siekiant užtikrinti informacijos laisvę, draudžiama daryti įtaką viešosios informacijos rengėjui, platintojui, jų savininkui ar žurnalistui, verčiant juos neteislingai pateikti visuomenės informavimo priemonėse informaciją apie įvykius ar faktus.

2. Žurnalistas turi teisę atsisakyti atlikti viešosios informacijos rengėjo, savininko ar jų paskirto atsakingo asmens pavedimą, susijusį su viešosios informacijos rengimu ir (ar) platinimu, jeigu pavedimas verčia jį pažeisti įstatymus ar Lietuvos žurnalistų ir leidėjų etikos kodeksą.

3. Už veiksmus, pažeidžiančius šio straipsnio nuostatas, atsakoma įstatymų nustatyta tvarka.

8 straipsnis. Informacijos šaltinio paslaptis

**Viešosios informacijos rengėjas, platintojas, viešosios informacijos rengėjo ir (ar) platintojo savininkas, žurnalistas turi teisę išsaugoti informacijos šaltinio paslaptį, neatskleisti informacijos šaltinio.*

Pastaba.* 1. Pripažinti, kad Lietuvos Respublikos visuomenės informavimo įstatymo **8 straipsnis ta apimtimi, kuria įtvirtinta, kad viešosios informacijos rengėjas, platintojas, viešosios informacijos rengėjo ir (ar) platintojo savininkas, žurnalistas turi teisę išsaugoti informacijos šaltinio paslaptį, neatskleisti informacijos šaltinio net ir tais atvejais, kai demokratinėje valstybėje informacijos šaltinį teismo sprendimu atskleisti yra būtina dėl gyvybiškai svarbių ar kitų ypač reikšmingų visuomenės interesų, taip pat siekiant užtikrinti, kad būtų apgintos asmenų konstitucinės teisės ir laisvės ir kad būtų vykdomas teisingumas, **prieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 25 straipsnio 3 ir 4 dalims, konstituciniam teisinės valstybės principui.**

2. Pripažinti, kad Lietuvos Respublikos visuomenės informavimo įstatymo **8 straipsnis ta apimtimi**, kuria įtvirtinta, kad viešosios informacijos rengėjas, platintojas, viešosios informacijos rengėjo ir (ar) platintojo savininkas, žurnalistas turi teisę išsaugoti informacijos šaltinio paslaptį, neatskleisti informacijos šaltinio net ir teismui, nors informacijos šaltinį atskleisti būtina tam, kad būtų vykdomas teisingumas, **prieštarauja Lietuvos Respublikos Konstitucijos 29 straipsniui.**

Straipsnio pakeitimai:

*Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas, [Nutarimas](#)
2002-10-23, Žin., 2002, Nr. 104-4675 (2002-10-31)*

9 straipsnis. Teisė viešai kritikuoti valstybės ir savivaldybių institucijų bei įstaigų, pareigūnų veiklą

Kiekvienas asmuo turi teisę viešai kritikuoti valstybės ir savivaldybių institucijų bei įstaigų, taip pat pareigūnų veiklą. Lietuvos Respublikoje draudžiama persekioti už kritiką.

10 straipsnis. Draudimas taikyti neteisėtus informacijos laisvės apribojimus

1. Valstybės ir savivaldybių institucijoms ar įstaigoms, viešosios informacijos rengėjų ir (ar) platintojų veiklą reglamentuojančioms institucijoms draudžiama savo teisės aktais apriboti įstatymų apibrėžtą informacijos laisvę.

2. Viešosios informacijos cenzūra Lietuvos Respublikoje draudžiama. Draudžiami bet kokie veiksmai, kuriais siekiama kontroliuoti visuomenės informavimo priemonėse skelbiamos informacijos turinį iki šios informacijos paskelbimo.

11 straipsnis. Teisė ginti informavimo laisvę

1. Kiekvienas asmuo turi teisę apskųsti teismui valstybės ir savivaldybių institucijų bei įstaigų, pareigūnų sprendimus ir veiksmus, jeigu šie pažeidžia ar neteisėtai apriboja asmens teisę gauti, rinkti ar skleisti informaciją.

2. Draudžiama persekioti viešosios informacijos rengėją, platintoją, jų savininką ar žurnalistą už paskelbtą informaciją, jeigu ją rengiant ir platinant nebuvo pažeisti įstatymai.

12 straipsnis. Žurnalistų akreditavimas

1. Viešosios informacijos rengėjas ir (ar) platintojas turi teisę akredituoti savo žurnalistus prie valstybės institucijų, politinių partijų, politinių ir visuomeninių organizacijų, taip pat kitų institucijų

šalių susitarimu.

2. Žurnalistas gali dalyvauti jį akreditavusios institucijos ar organizacijos posėdžiuose, kituose renginiuose, jis yra aprūpinamas stenogramomis, protokolais ir kitais dokumentais ar jų nuorašais tarpusavio susitarimu numatytais sąlygomis.

3. Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministerijos akredituoti kitų valstybių žurnalistai turi vienodas su Lietuvos žurnalistais teises rinkti ir skelbti informaciją.

III SKYRIUS ASMENS, VISUOMENĖS IR VALSTYBĖS INTERESŲ APSAUGA VISUOMENĖS INFORMAVIMO SRITYJE

13 straipsnis. Asmens teisių, garbės ir orumo apsauga

1. Siekiant nepažeisti asmens teisių, apsaugoti jo garbę ir orumą, renkant ir viešai skelbiant informaciją draudžiama:

1) be asmens sutikimo filmuoti, fotografuoti ar daryti garso ir vaizdo įrašus jam priklausančioje valdoje;

2) filmuoti, fotografuoti ar daryti garso ir vaizdo įrašus neviešų renginių metu be organizatorių, turinčių teisę rengti tokius renginius, sutikimo;

3) filmuoti ir fotografuoti žmogų ir naudoti jo atvaizdus reklamai visuomenės informavimo priemonėse be šio žmogaus sutikimo.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyti draudimai netaikomi renkant informaciją, jei yra pagrindas manyti, kad fiksuojami teisės pažeidimai.

3. Už šio straipsnio nustatytų reikalavimų pažeidimą renkant ir skelbiant viešąją informaciją atsakoma šio ir kitų įstatymų nustatyta tvarka.

14 straipsnis. Privataus gyvenimo apsauga

1. Rengiant ir platinant viešąją informaciją, privaloma užtikrinti žmogaus teisę į tai, kad būtų gerbiamas jo asmeninis ir jo šeimos gyvenimas.

2. Informaciją apie privatų gyvenimą galima skelbti, išskyrus šio straipsnio 3 dalyje nurodytus atvejus, tik to žmogaus sutikimu ir jeigu informacijos paskelbimas nedaro jam žalos.

3. Informacija apie privatų gyvenimą gali būti skelbiama be žmogaus sutikimo tais atvejais, kai informacijos paskelbimas nedaro žalos asmeniui arba kai informacija padeda atskleisti įstatymų pažeidimus ar nusikalstamas veikas, taip pat kai informacija yra pateikiama nagrinėjant bylą atviraime teismo procese. Be to, informacija apie viešojo asmens (valstybės politikų, valstybės tarnautojų, politinių partijų ir visuomeninių organizacijų vadovų bei kitų visuomeninėje ir politinėje veikloje dalyvaujančių asmenų) privatų gyvenimą gali būti skelbiama be jo sutikimo, jeigu ši informacija atskleidžia visuomeninę reikšmę turinčias privataus šio asmens gyvenimo aplinkybes ar asmenines savybes.

4. Už teisės į privatų gyvenimą pažeidimą visuomenės informavimo priemonėse atsakoma šio ir kitų įstatymų nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-1487](#), 2003-04-03, *Žin.*, 2003, Nr. 38-1732 (2003-04-24)

15 straipsnis. Atsakymo teisė

Kiekvienas fizinis asmuo, kurio garbę ir orumą žemina visuomenės informavimo priemonėje paskelbta tikrovės neatitinkanti, netiksli ar šališka informacija apie jį, taip pat kiekvienas juridinis asmuo, kurio teisėtiems interesams, ypač reputacijai, pakenkė tikrovės neatitinkanti, netiksli ar šališka informacija, turi teisę atsakyti, paneigdamas tikrovės neatitinkančią informaciją ar patikslindamas paskelbtą informaciją, arba pareikalauti, kad viešosios informacijos rengėjas ir (ar) platintojas paneigtų tikrovės neatitinkančią informaciją šio įstatymo 45 straipsnyje nustatyta tvarka.

16 straipsnis. Teisė gauti atlyginimą už padarytą moralinę ir materialinę žalą

1. Kiekvienas fizinis asmuo, kurio garbę ir orumą žemina paskelbta tikrovės neatitinkanti informacija apie jį, turi teisę pagal įstatymus gauti atlyginimą už padarytą moralinę žalą šio įstatymo 54 straipsnio nustatyta tvarka.

2. Kiekvienas juridinis asmuo, kurio teisėtiems interesams, ypač reputacijai, pakenkė paskelbta tikrovės neatitinkanti informacija, turi teisę įstatymų nustatyta tvarka gauti atlyginimą už patirtą žalą.

17 straipsnis. Nuomonių įvairovės visuomenės informavimo priemonėse užtikrinimas

1. Gerbdami nuomonių įvairovę, viešosios informacijos rengėjai ir platintojai turi visuomenės informavimo priemonėse pateikti kuo daugiau viena nuo kitos nepriklausomų nuomonių.

2. Skelbiant viešosios nuomonės tyrimo rezultatus, turi būti nurodoma, kiek šie tyrimai yra statistiškai patikimi (nurodant tyrimų imtį ir galimą paklaidą).

18 straipsnis. Nepilnamečių apsauga

1. Viešosios informacijos rengėjai ir (ar) platintojai įstatymų nustatyta tvarka turi užtikrinti, kad nepilnamečiai būtų apsaugoti nuo neigiamą poveikį jų fiziniam, protiniam ar doroviniam vystymuisi darančios viešosios informacijos, ypač susijusios su pornografija ir (ar) savitikslu smurto vaizdavimu.

2. Viešosios informacijos, kuri daro neigiamą poveikį nepilnamečių fiziniam, protiniam ar doroviniam vystymuisi, priskyrimo kriterijus nustato Lietuvos Respublikos nepilnamečių apsaugos nuo neigiamo viešosios informacijos poveikio įstatymas.

3. Programos ir (ar) laidos, Lietuvos Respublikos Vyriausybės nustatyta tvarka priskirtos viešosios informacijos, kuri ribojama skelbti ar platinti, kategorijai, transliuojamos ir (ar) retransliuojamos tik nuo 23 iki 6 valandos arba turi būti naudojamos apsaugos priemonės, sudarančios sąlygas atsakingiems už nepilnamečių auklėjimą ir priežiūrą asmenims užtikrinti galimybę riboti tokių programų ir (ar) laidų pasiūlą nepilnamečiams. Jeigu tokios programos ir (ar) laidos transliuojamos ar retransliuojamos nuo 23 iki 6 valandos nenaudojant nustatytų apsaugos priemonių, apie jų transliavimą ar retransliavimą turi būti pranešama garso ir (ar) vaizdo priemonėmis viso transliavimo ar retransliavimo metu įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

4. Už viešosios informacijos, darančios neigiamą poveikį nepilnamečių fiziniam, protiniam ar doroviniam vystymuisi, skelbimą ir platinimą, pažeidžiantį šiame straipsnyje bei kitų įstatymų ir teisės aktų nustatytus reikalavimus, atsakoma šio ir kitų įstatymų nustatyta tvarka.

5. Viešojo naudojimo kompiuterių tinkluose neskelbtinos informacijos kontrolę ir ribojamos viešosios informacijos platinimo tvarką nustato Vyriausybė.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-39](#), 2000 11 21, *Žin.*, 2000, Nr. 102-3215 (2000 11 29)

Nr. [IX-2176](#), 2004-04-27, *Žin.*, 2004, Nr. 73-2515 (2004-04-30)

19 straipsnis. Neteikiama informacija

1. Valstybės ir savivaldybių institucijos bei įstaigos, taip pat kitos įstaigos, įmonės ir organizacijos neteikia viešosios informacijos rengėjams ir (ar) platintojams, kitiems asmenims informacijos, kuri pagal įstatymus yra valstybės, tarnybos, profesinė, komercinė ar banko paslaptis arba yra privati informacija.

2. Neteikiama ir ta informacija, kurią teikti draudžia kiti įstatymai, nes jos suteikimas pakenktų valstybės saugumo ir gynybos interesams, baudžiamajam asmenų persekiojimui, pažeistų valstybės teritorijos vientisumą ar viešąją tvarką arba jos nesuteikimas užkirstų kelią sunkiems teisės pažeidimams ar būtų labai svarbus žmonių sveikatai apsaugoti.

3. Apie atsisakymą suteikti prašomą informaciją įstatymų nustatyta tvarka pranešama asmeniui raštu, nurodant informacijos nesuteikimo priežastis.

20 straipsnis. Neskelbtina informacija

1. Visuomenės informavimo priemonėse draudžiama skelbti informaciją, kurioje:

- 1) raginama prievarta keisti Lietuvos Respublikos konstitucinę santvarką;
- 2) skatinama kėsintis į Lietuvos Respublikos suverenumą, jos teritorijos vientisumą;
- 3) kurstomas karas, taip pat tautinė, rasinė, religinė, socialinė bei lyčių neapykanta;
- 4) platinama, propaguojama ar reklamuojama pornografija, taip pat propaguojamos ir (ar) reklamuojamos seksualinės paslaugos, seksualiniai iškrypimai;
- 5) propaguojamos ir (ar) reklamuojamos narkotinės ar psichotropinės medžiagos.

2. Draudžiama platinti dezinformaciją ir informaciją, šmeižiančią, įžeidžiančią žmogų, žeminančią jo garbę ir orumą.

3. Neleidžiama skleisti informacijos, pažeidžiančios nekaltumo prezumpciją bei kliudančios teisminės valdžios nešališkumui. Įstatymų nustatytais atvejais ir tvarka teismas gali apriboti vertinimų bei komentarų, susijusių su teisme dar neišnagrinėta byla bei galinčių turėti įtakos teismo nešališkumui ir nepriklausomumui, skleidimą visuomenės informavimo priemonėse.

4. Už šiame straipsnyje numatytų draudimų pažeidimus atsakoma šio ir kitų įstatymų nustatyta tvarka.

5. Spaudos leidinių, kino ir videofilmų, radijo ir televizijos programų ir kitos viešosios informacijos, priskirtos erotinei, smurtinei ar kitai ribojamai viešajai informacijai, platinimo tvarką nustato Vyriausybė.

21 straipsnis. Pareiga skelbti oficialius valstybės pranešimus

1. Gaivalinių nelaimių, didelių avarių ar epidemijų, karo ar nepaprastosios padėties atveju viešosios informacijos rengėjai ir platintojai turi Vyriausybės nustatytais atvejais ir tvarka nemokamai ir operatyviai skelbti oficialius valstybės pranešimus.

2. Seimas karo ar nepaprastosios padėties atveju įstatymu gali nustatyti viešosios informacijos rengėjų ir platintojų veiklos ribojimus ir (ar) kitas prievoles, būtinas piliečių bei visuomenės interesų apsaugai.

3. Už atsisakymą skelbti šio straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais oficialius valstybės pranešimus atsakoma įstatymų nustatyta tvarka.

22 straipsnis. Autorių teisių ir gretutinių teisių apsauga

Literatūros, mokslo, meno bei kitus kūrinius viešosios informacijos rengėjai, platintojai ir žurnalistai naudoja vadovaudamiesi Autorių teisių ir gretutinių teisių įstatymu bei kitais įstatymais ir teisės aktais.

IV SKYRIUS VIEŠOSIOS INFORMACIJOS RENGIMAS IR PLATINIMAS

PIRMASIS SKIRSNIS VIEŠOSIOS INFORMACIJOS RENGĖJŲ, PLATINTOJŲ BEI JŲ SAVININKŲ TEISINIS STATUSAS IR VEIKLOS SĄLYGOS

23 straipsnis. Viešosios informacijos rengėjai, platintojai ir jų dalyviai

1. Viešosios informacijos rengėjų, platintojų ir jų dalyvių santykius reglamentuoja šis ir kiti įstatymai, teisės aktai ir šalių susitarimai.

2. Viešosios informacijos rengėjais ir (ar) platintojais gali būti tik Lietuvos Respublikoje įstatymų nustatyta tvarka įregistruoti juridiniai asmenys ir užsienio juridinių asmenų ar kitų organizacijų filialai. Viešosios informacijos rengėjų ir (ar) platintojų dalyviais gali būti visi Lietuvos Respublikos ir užsienio valstybių fiziniai ir juridiniai asmenys, išskyrus šio ir kitų įstatymų nustatytus atvejus.

3. Viešosios informacijos rengėjo ar platintojo dalyvis gali įstatymų nustatytais atvejais ir tvarka nutraukti ar reorganizuoti viešosios informacijos rengimo ir (ar) platinimo veiklą arba perleisti rengėją ar platintoją kitiems šio straipsnio 2 dalyje nurodytiems asmenims.

4. Pardavus ar kitaip perleidus ne mažiau kaip 10 procentų transliuotojo ar retransliuotojo akcijų (dalių, pajų), licencijos turėtojas privalo ne vėliau kaip per 30 dienų nuo nuosavybės teisių perdavimo pranešti apie tai Lietuvos radijo ir televizijos komisijai (toliau – Komisija).

5. Jei pardavus ar kitaip perleidus transliavimo ir (ar) retransliavimo licenciją turinčio transliuotojo ar retransliuotojo akcijas (dalis, pajus) keičiasi kontrolinio akcijų paketo savininkas (savininkai) arba licencijos turėtojo kontrolė (valdymas) pereina kitam asmeniui (asmenims) kitais pagrindais, akcijas (dalis, pajus) ir (ar) kontrolę (valdymą) ketinantys perleisti ir įgyti asmenys privalo gauti Komisijos rašytinį sutikimą.

6. Komisija gali atsisakyti duoti sutikimą dėl transliuotojo ir (ar) retransliuotojo akcijų (dalių, pajų) ir (ar) kontrolės (valdymo) perleidimo, jeigu:

1) transliuotojo ir (ar) retransliuotojo akcijas (dalis, pajus) ir (ar) kontrolę (valdymą) ketinantys perleisti ir įsigyti asmenys nepateikė Komisijos reikalaujamų duomenų arba pateikė neteisingus duomenis;

2) transliuotojo ir (ar) retransliuotojo akcijas (dalis, pajus) ketinantiems įsigyti asmenims įstatymų nustatytais atvejais draudžiama būti viešosios informacijos rengėjų ir (ar) platintojų dalyviais;

3) jeigu perleidžiant ir įsigyjant transliuotojo ir (ar) retransliuotojo akcijas (dalis, pajus) vyksta koncentracija ir nėra gautas Konkurencijos tarybos leidimas, kai pagal Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymą toks leidimas yra būtinas.

7. Valstybės ir savivaldybių institucijos bei įstaigos (išskyrus mokslo ir mokymo įstaigas), bankai, politinės partijos ir politinės organizacijos negali būti viešosios informacijos rengėjais ir (ar) jų dalyviais, bet gali leisti neperiodinius informacinio pobūdžio leidinius, skirtus visuomenei informuoti apie savo veiklą, jeigu įstatymų nenustatyta kitaip.

8. Kiekvienas viešosios informacijos rengėjas ar jo dalyvis turi paskirti asmenį (vyriausiąjį redaktorių, redaktorių, laidos vedėją), kuris atsako už visuomenės informavimo priemonės turinį. Kai viešosios informacijos rengėjas ir dalyvis yra tas pats fizinis asmuo, jis atsako už savo viešosios informavimo priemonės turinį.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2176](#), 2004-04-27, *Žin.*, 2004, Nr. 73-2515 (2004-04-30)

24 straipsnis. Duomenys apie viešosios informacijos rengėjus, platintojus ir jų dalyvius

1. Viešosios informacijos rengėjai ir (ar) platintojai, išskyrus transliuotojus ir retransliuotojus, privalo kasmet iki kovo 30 dienos Vyriausybės įgaliotai institucijai visuomenės informavimo srityje (toliau – Vyriausybės įgaliota institucija) šios institucijos nustatyta tvarka pateikti duomenis apie įmonės akcininkus ar dalininkus, kurie turi nuosavybės teisę ar valdo ne mažiau kaip 10 procentų visų akcijų ar turto (jeigu turtas yra neakcionuotas). Juose turi būti nurodyta tokių akcininkų ar dalininkų vardai ir pavardės (pavadinimai), asmens kodas (registracijos numeris), turimo turto dalis ar akcijų skaičius bei balsų dalis procentais. Viešosios informacijos rengėjai ir platintojai turi Vyriausybės įgaliotai institucijai kasmet iki kovo 30 dienos pateikti šios institucijos nustatyta tvarka informaciją apie savo valdymo organus ir jų narius bei informaciją apie turtinius santykius ir (ar) jungtinę veiklą, siejančią juos su kitais viešosios informacijos rengėjais ir (ar) platintojais ir (ar) jų dalyviais. Vyriausybės įgaliota institucija privalo savo nustatyta tvarka iki tų metų gegužės 15 dienos „Valstybės žinių“ priede „Informaciniai pranešimai“ paskelbti viešosios informacijos rengėjų ir platintojų pateiktus duomenis.

2. Seimo, Vyriausybės nariai, savivaldybių tarybų nariai, politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojai, valstybės ir savivaldybių institucijų bei įstaigų vadovai privalo Vyriausybės įgaliotos institucijos nustatyta tvarka paskelbti „Valstybės žinių“ priede „Informaciniai pranešimai“, kokių viešosios informacijos rengėjų ir (ar) platintojų dalyviai jie yra.

3. Viešosios informacijos rengėjai ar platintojai, žurnalistai privalo savo visuomenės informavimo priemonėje paskelbti apie gautą paramą, jeigu ji viršija vienos minimalios algos dydį, nurodydami, kokio dydžio ir iš ko gauta parama.

4. Už šio straipsnio 1 dalyje nurodytų duomenų nepateikimą ir šio straipsnio 2 dalyje nurodytos informacijos nepaskelbimą įstatymų nustatyta tvarka taikoma atsakomybė.“

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2176](#), 2004-04-27, *Žin.*, 2004, Nr. 73-2515 (2004-04-30)

25 straipsnis. (Neteko galios nuo 2004 m. gegužės 1 d.)

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2176](#), 2004-04-27, *Žin.*, 2004, Nr. 73-2515 (2004-04-30)

26 straipsnis. Lietuvos Respublikos jurisdikcijai priklausantys transliuotojai

1. Transliuotojas yra laikomas priklausančiu Lietuvos Respublikos jurisdikcijai tais atvejais, kai atitinka bent vieną iš šių sąlygų:

1) pagrindinė transliuotojo buveinė yra Lietuvoje ir jo redakciniai sprendimai dėl transliuojamų programų priimami Lietuvoje;

2) pagrindinė transliuotojo buveinė yra Lietuvoje, o redakciniai sprendimai dėl transliuojamų programų priimami kitoje valstybėje Europos Sąjungos narėje, bet didesnioji dalis transliuotojo darbuotojų, kurie verčiasi transliavimo veikla, dirba Lietuvoje;

3) pagrindinė transliuotojo buveinė yra kitoje valstybėje Europos Sąjungos narėje, bet redakciniai sprendimai priimami Lietuvoje ir didesnioji dalis transliuotojo darbuotojų, kurie verčiasi transliavimo veikla, dirba Lietuvoje;

4) didelė dalis transliuotojo darbuotojų, kurie verčiasi transliavimo veikla, dirba ir Lietuvoje, ir kitoje valstybėje Europos Sąjungos narėje, bet pagrindinė transliuotojo buveinė yra Lietuvoje;

5) pagrindinė transliuotojo buveinė yra Lietuvoje, bet redakciniai sprendimai dėl transliuojamų programų priimami kitoje valstybėje Europos Sąjungos narėje arba atvirkščiai, ir nė vienoje šių valstybių nedirba didesnioji dalis transliuotojo darbuotojų, kurie verčiasi transliavimo veikla, tačiau transliuotojas pradėjo savo veiklą, laikydamasis Lietuvos Respublikos įstatymų ir turi nuolatinių ekonominių santykių Lietuvoje;

6) pagrindinė transliuotojo buveinė yra Lietuvoje, bet redakciniai sprendimai dėl transliuojamų programų priimami kitoje valstybėje ne Europos Sąjungos narėje arba atvirkščiai, ir didesnioji dalis transliuotojo darbuotojų, kurie verčiasi transliavimo veikla, dirba Lietuvoje.

2. Transliuotojas, kuriam negali būti taikomos šio straipsnio 1 dalies 1, 2, 3, 4, 5, 6 punktų nuostatos ir kuris nepriklauso valstybės Europos Sąjungos narės arba kitos Europos Tarybos konvenciją dėl televizijos be sienų ratifikavusios šalies jurisdikcijai, priklauso Lietuvos Respublikos jurisdikcijai, jei atitinka šias sąlygas:

1) transliuotojas naudojami Lietuvos valstybei priklausančiu kanalu (radijo dažniu);

2) transliuotojas nesinaudoja Lietuvos valstybei priklausančiu kanalu (radijo dažniu), bet naudojami Lietuvos valstybei priklausančiu ryšio palydovu;

3) transliuotojas nesinaudoja nei Lietuvos valstybei priklausančiu kanalu (radijo dažniu), nei Lietuvos valstybei priklausančiu ryšio palydovu, bet naudojami Lietuvoje įrengta antžemine stotimi, perduodančia signalą į ryšio palydovą.

3. Kiekvienas Lietuvos Respublikos jurisdikcijai priklausantis transliuotojas vadovaujasi šio įstatymo nuostatomis.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-39](#), 2000 11 21, Žin., 2000, Nr. 102-3215 (2000 11 29)

27 straipsnis. Viešosios informacijos platinimas

1. Informaciją visuomenei platina pats viešosios informacijos rengėjas arba kitas asmuo pagal sutartį su viešosios informacijos rengėju ar šio leidimu.

2. Užsienyje parengtas visuomenės informavimo priemonės leidžiama platinti Lietuvos Respublikoje, jeigu jų turinys neprieštaruja šio įstatymo nuostatomis ir Lietuvos Respublikos tarptautinėms sutartims. Užsienyje parengtas televizijos programas leidžiama transliuoti ir retransliuoti Lietuvos Respublikoje, nepažeidžiant šio įstatymo 4 straipsnio 2 dalies nuostatų.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-131](#), 2000 12 21, Žin., 2000, Nr. 113-3619 (2000 12 30)

28 straipsnis. Valstybės parama viešosios informacijos rengėjams

1. Valstybė remia viešosios informacijos rengėjų kultūrinę ir šviečiamąją veiklą. Valstybės finansinė parama viešosios informacijos rengėjams, išskyrus nurodytą šio straipsnio 6 dalyje, yra teikiama per viešąją įstaigą Spaudos, radijo ir televizijos rėmimo fondą (toliau – Fondas). Į Fondą lėšas iš valstybės biudžeto kasmet skiria Seimas.

2. Fondas veikia vadovaudamasis Viešųjų įstaigų, šiuo ir kitais įstatymais, taip pat Fondo įstatais. Fondo dalininkai yra: Lietuvos architektų sąjunga, Lietuvos dailininkų sąjunga, Lietuvos fotomenininkų sąjunga, Lietuvos kinematografininkų sąjunga, Lietuvos kompozitorių sąjunga, Lietuvos mokslininkų sąjunga, Lietuvos rašytojų sąjunga, Lietuvos tautodailininkų sąjunga, Lietuvos teatro sąjunga, Lietuvos žurnalistų sąjunga, Lietuvos kabelinės televizijos asociacija, Lietuvos radijo ir televizijos asociacija, Lietuvos periodinės spaudos leidėjų asociacija, Regioninių televizijų asociacija, Lietuvos teisininkų draugija, Lietuvos žurnalistų draugija, Kultūros ministerija, Švietimo ir mokslo ministerija.

3. Fondo veiklai vadovauja Fondo taryba. Po vieną narį į Fondo tarybą skiria jo dalininkai. Tarybos narys skiriamas jį paskyrusios organizacijos valdymo organų įgaliojimų laikui. Kultūros ministerija bei Švietimo ir mokslo ministerija Fondo tarybos narius skiria 4 metams. Fondo tarybai vadovauja Tarybos pirmininkas, kurį Fondo taryba renka 3 metams. Fondo tarybos sprendimai priimami paprasta visų Tarybos narių balsų dauguma.

4. Fondo lėšų šaltiniai:

- 1) valstybės dotacijos (subsidijos);
- 2) juridinių ar fizinių asmenų dovanotos lėšos;
- 3) Lietuvos Respublikoje įregistruotų transliuotojų licencijų mokestis;
- 4) palūkanos už bankuose saugomas Fondo lėšas;
- 5) kitos teisėtai įgytos lėšos.

5. Viešosios informacijos rengėjų kultūrinė, šviečiamoji veikla remiama konkurso tvarka pagal Fondui pateiktas programas. Viešosios informacijos rengėjų, platinančių viešąją informaciją regionų, miestų ir rajonų laikraščiuose, kultūrinė ir šviečiamoji veikla remiama atskiro konkurso tvarka pagal Fondui pateiktas programas. Bendruosius abiejų konkursų nuostatus, suderintus su Seimo Švietimo, mokslo ir kultūros komitetu, tvirtina Vyriausybė.

6. Fondas kasmet spaudoje paskelbia metinę veiklos ataskaitą, o Fondo tarybos pirmininkas kiekvienais metais Seimo plenariniame posėdyje pateikia lėšų, gautų iš biudžeto, paskirstymo ir panaudojimo ataskaitą.

7. Finansinė parama iš valstybės biudžeto knygų leidybai, taip pat garso ir vaizdo laikmenomis platinamos produkcijos leidybai, kino filmų gamybai yra skiriama per Kultūros ministeriją bei Švietimo ir mokslo ministeriją ekspertų komisijų, veikiančių prie šių ministerijų, teikimu.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-39](#), 2000 11 21, *Žin.*, 2000, Nr. 102-3215 (2000 11 29)

Nr. [IX-1853](#), 2003-11-25, *Žin.*, 2003, Nr. 117-5319 (2003-12-17)

29 straipsnis. Sąžininga konkurencija visuomenės informavimo srityje

1. Valstybės ir savivaldybių įstaigos, taip pat kitos visų rūšių įmonės, įstaigos ir organizacijos ar fiziniai asmenys negali monopolizuoti visuomenės informavimo priemonių.

2. Valstybė sudaro vienodas teises ir ekonomines sąlygas viešosios informacijos rengėjų ir platintojų, išskyrus smurtinio bei erotinio pobūdžio produkcijos rengėjus ir (ar) platintojus, sąžiningai konkurencijai. Šio ir kitų įstatymų nustatyta tvarka valstybės ir savivaldybių institucijos kontroliuoja, kad būtų išsaugotas visuomenės informavimo pliuralizmas bei sąžininga konkurencija, nė vienas asmuo nepiktnaudžiautų dominuojama padėtimi tarp viešosios informacijos rengėjų ir (ar) platintojų arba kurios nors atskiros visuomenės informavimo priemonių rūšies rinkoje. Dominuojama padėtis visuomenės informavimo srityje nustatoma vadovaujantis Konkurencijos įstatymu.

3. Smurtinio ir erotinio pobūdžio viešosios informacijos rengėjams ir (ar) platintojams taikomi šio ir kitų įstatymų ar teisės aktų numatyti apribojimai.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2176](#), 2004-04-27, *Žin.*, 2004, Nr. 73-2515 (2004-04-30)

30 straipsnis. Lietuvos nacionalinis radijas ir televizija

Lietuvos nacionalinis radijas ir televizija (toliau – LRT) – valstybei nuosavybės teise priklausanti viešoji ne pelno institucija, veikianti pagal Lietuvos nacionalinio radijo ir televizijos įstatymą.

31 straipsnis. Transliavimo ir retransliavimo veiklos licencijavimas

1. Lietuvos Respublikoje transliavimo ir retransliavimo veikla, išskyrus LRT atliekamą transliavimą ar retransliavimą, yra licencijuojama. Asmenys, norintys verstis transliavimo ir (ar) retransliavimo veikla, privalo gauti transliavimo, retransliavimo licenciją. Transliavimo ir retransliavimo licencijas, suteikiančias teisę įrengti ir eksploatuoti savo elektroninių ryšių tinklus, teisę programų transliavimui ir (ar) retransliavimui panaudoti savo turimus elektroninių ryšių tinklus arba teisę naudotis trečiosios šalies teikiama siuntimo paslauga, išduoda Komisija.

2. Informaciją apie sukoordinuotus radijo dažnius (kanalus), pagal Radijo dažnių skyrimo radijo ir televizijos programoms transliuoti ir siųsti strateginį planą numatytus transliuotojams ir (ar)

retransliuotojams, turintiems Komisijos išduotas licencijas su teise steigti ir eksploatuoti savo elektroninių ryšių tinklus, kartu su elektroninių ryšių tinklų pagrindinėmis veiklos sąlygomis, reikalingomis transliavimo ir (ar) retransliavimo licencijoms išduoti, Komisijai pateikia Ryšių reguliavimo tarnyba. Gavusi šioje dalyje nurodytą informaciją, Lietuvos radijo ir televizijos komisija šio įstatymo ir Transliavimo ir retransliavimo veiklos licencijavimo taisyklių nustatyta tvarka ir sąlygomis išduoda transliavimo ir (ar) retransliavimo licencijas.“

3. Ryšių reguliavimo tarnyba, paskyrusi radijo dažnius (kanalus) siuntėjams, informaciją apie šiuos radijo dažnius (kanalus) kartu su elektroninių ryšių tinklų pagrindinėmis veiklos sąlygomis, reikalingomis transliavimo ir (ar) retransliavimo licencijoms išduoti, pateikia Komisijai. Gavusi šioje dalyje nurodytą informaciją, Komisija šio įstatymo ir Transliavimo ir retransliavimo veiklos licencijavimo taisyklių nustatyta tvarka ir sąlygomis išduoda transliavimo ir (ar) retransliavimo licencijas.

4. Į transliavimo ar retransliavimo licenciją, išskyrus licencijas transliuoti ir (ar) retransliuoti programas kabelinės televizijos, laidinio radijo tinklais, kartu su radijo dažniais (kanalais) įrašomos elektroninių ryšių tinklų pagrindinės veiklos sąlygos turi atitikti Ryšių reguliavimo tarnybos Komisijai pateiktas radijo dažnių (kanalų) bei elektroninių ryšių tinklų, skirtų radijo ir televizijos programoms transliuoti ir (ar) retransliuoti, pagrindines veiklos sąlygas. Į Komisijos išduodamą transliavimo ir (ar) retransliavimo licenciją su teise naudotis trečiosios šalies teikiama siuntimo paslauga papildomai įrašomas konkretus siuntėjas.

5. Ryšių reguliavimo tarnyba turi teisę, įspėjusi radijo dažnio (kanalo) naudotoją prieš 6 mėnesius, pakeisti radijo dažnį (kanalą) kitu tai pačiai paskirčiai naudojamu radijo dažniu (kanalu) arba, įspėjusi radijo dažnio (kanalo) naudotoją prieš 12 mėnesių, panaikinti radijo dažnio (kanalo) skyrimą, jeigu:

1) to reikalauja tarptautiniai įsipareigojimai ar Europos Sąjungos teisės aktai;

2) keičiama Nacionalinė radijo dažnių paskirstymo lentelė ir kartu keičiama radijo dažnių juostos paskirtis dėl tarptautinių įsipareigojimų ar Europos Sąjungos teisės aktų, įskaitant rekomendacijas, – derinama su Komisija, jeigu radijo dažnio skyrimas keičiamas ar naikinamas nesibaigus Ryšių reguliavimo tarnybos nustatytam radijo dažnio (kanalo) naudojimo terminui;

3) radijo dažnis (kanalas) pagal Radijo dažnių skyrimo radijo ir televizijos programoms transliuoti ir siųsti strateginiame plane nurodytus kriterijus naudojamas neveiksmingai ar neefektyviai;

4) keičiamas Radijo dažnių skyrimo radijo ir televizijos programoms transliuoti ir siųsti strateginis planas.

6. Radijo dažniai (kanalai) yra Lietuvos Respublikos nuosavybė ir negali būti privatizuoti.

7. LRT veikla nėra licencijuojama. LRT programų transliavimui užtikrinti Lietuvos radijo ir televizijos komisija be konkurso pirmumo tvarka šio įstatymo nustatyta tvarka ir sąlygomis išduoda leidimus, suteikiančius teises, analogiškas toms, kurios suteikiamos šio straipsnio 1 dalyje nurodytomis licencijomis.

8. Licencijų rūšis, jų išdavimo sąlygas ir tvarką nustato šis įstatymas ir Transliavimo ir retransliavimo veiklos licencijavimo taisyklės. Šias taisykles tvirtina Komisija.

9. Išduodant licencijas, pirmenybė teikiama asmenims, kurie įsipareigoja rengti originalios kūrybos kultūrinės, informacinės bei šviečiamąsias laidas, užtikrinti teisingą ir nešališką informacijos pateikimą, gerbti asmens orumą ir teisę į privatų gyvenimą, saugoti nepilnamečius nuo galimo neigiamo viešosios informacijos poveikio jų fiziniam, protiniam ir doroviniam vystymuisi, taip pat asmenims, įsipareigojusiems transliuoti programas, kokių numatomoje priėmimo zonoje dar netransliuoja kiti transliuotojai.

10. Transliavimo ir retransliavimo licencijos išduodamos konkurso būdu, išskyrus šio straipsnio 11 dalyje nustatytus atvejus.

11. Transliavimo ir retransliavimo licencijas Komisija be konkurso išduoda šiais atvejais:

1) programoms transliuoti ir (ar) retransliuoti iki 1 W galios antžemine televizijos, radijo stotimi;

2) mokslo arba mokymo institucijoms – šviečiamosioms ir kultūrinėms programoms transliuoti iki 20 W galios antžemine televizijos, radijo stotimi;

3) programoms transliuoti ir (ar) retransliuoti kabelinės televizijos, laidinio radijo tinklais;

4) programoms transliuoti ir (ar) retransliuoti per dirbtinį Žemės palydovą (palydovus);

5) viešųjų renginių organizatoriams – ne ilgesnių nei 14 dienų renginių programoms transliuoti iki 20 W galios antžemine televizijos, radijo stotimi;

6) kitais atvejais, kai tai numatyta Radijo dažnių skyrimo radijo ir televizijos programoms transliuoti ir siūsti strateginiame plane.

12. Licencijos mokesčio ir mokesčio už paraišką licencijai gauti nagrinėjimą dydį nustato Komisija. Licencijos mokestis pervedamas Spaudos, radijo ir televizijos rėmimo fondui garso ir vaizdo projektams remti.

13. Komisijos išduota licencija transliuotojui ir (ar) retransliuotojui neriboja galimybės teikti tuo pačiu elektroninių ryšių tinklu ar pavieniais įrenginiais kitas nelicencijuojamas paslaugas, jei šių paslaugų teikimas netrukdo transliuoti ar retransliuoti programų licencijoje nustatytais sąlygomis. Tik licenciją turintis asmenys su elektroninių ryšių paslaugų teikėjais gali sudaryti sutartis siūsti ir (ar) retransliuoti programas.

14. Komisija savo sprendimu ne ilgiau kaip 3 mėnesiams gali sustabdyti licencijos galiojimą, jeigu licencijos turėtojas šiurkščiai pažeidžia šio įstatymo reikalavimus ar licencijos sąlygas:

1) platina šio įstatymo 20 straipsnio 1 dalyje nurodytą neskelbtiną informaciją;

2) pažeidžia pagrindines licencijos sąlygas ir (ar) įsipareigojimus dėl transliuojamos (retransliuojamos) programos ir jeigu jam per paskutinius 12 mėnesių už tokį patį pažeidimą buvo pakartotinai skirta administracinė nuobauda;

3) pažeidžia įstatymų reikalavimus dėl nepilnamečių apsaugos nuo neigiamo viešosios informacijos poveikio jų fiziniam, protiniam ar doroviniam vystymuisi ir jeigu jam per paskutinius 12 mėnesių už tokį patį pažeidimą buvo pakartotinai skirta administracinė nuobauda;

4) laiku nesumoka licencijos mokesčio;

5) nemoka šio įstatymo nustatytų įmokų Komisijos veiklai finansuoti, jeigu jam per paskutinius 24 mėnesius už tokį patį pažeidimą buvo skirti du įspėjimai;

6) Ryšių reguliavimo tarnyba panaikina teisę naudoti radijo dažnį (kanalą) ir kreipiasi į Komisiją dėl licencijos galiojimo sustabdymo.

15. Komisija sprendimu gali panaikinti licencijos galiojimą, jeigu:

1) licencijos turėtojas atsisako licencijos;

2) licencijos turėtojas yra likviduojamas arba reorganizuojamas;

3) licencijos turėtojas be Komisijos sutikimo daugiau kaip 2 mėnesius paeiliui arba daugiau kaip 3 mėnesius per kalendorinius metus nevykdo licencijuojamos veiklos;

4) licencijos turėtojas per licencijoje nustatytą terminą nepradėjo vykdyti licencijuojamos veiklos;

5) licencijai gauti licencijos turėtojas pateikė neteisingus duomenis;

6) licencijos turėtojas nepašalina pažeidimo, už kurį jam buvo taikytas laikinas licencijos galiojimo sustabdymas, arba per 12 mėnesių po licencijos galiojimo sustabdymo termino pabaigos padaro tokį patį pažeidimą;

7) licencijos turėtojas transliuoja ir (ar) retransliuoja programą (programas), kai laikinai sustabdytas jo licencijos galiojimas;

8) negavus Komisijos sutikimo, pasikeičia licencijos turėtojo kontrolinio akcijų paketo savininkai arba licencijos turėtojo kontrolė (valdymas) pereina kitam asmeniui (asmenims), arba prašyme dėl Komisijos sutikimo pateikiami neteisingi duomenys;

9) Ryšių reguliavimo tarnyba panaikina teisę naudoti radijo dažnį (kanalą) ir kreipiasi į Komisiją dėl licencijos galiojimo panaikinimo.

16. Komisija, priimdama sprendimą dėl laikino licencijos galiojimo sustabdymo ar panaikinimo, nustato konkretų terminą, nuo kada sustabdomas ar panaikinamas licencijos galiojimas. Šis terminas negali būti trumpesnis nei įstatymo nustatytas terminas apskūsti Komisijos sprendimus teismui. Licencijos turėtojas privalo sustabdyti (nutraukti) licencijuojamą veiklą nuo sprendime nurodytos dienos, išskyrus atvejus, kai apskundus teismui šį Komisijos sprendimą teismas laikinai sustabdo jo galiojimą. Teismui nepanaikinus Komisijos sprendimo dėl laikino licencijos galiojimo sustabdymo ar panaikinimo, licencijos turėtojas privalo sustabdyti (nutraukti) licencijuojamą veiklą nuo teismo sprendimo įsigaliojimo dienos. Lietuvos radijo ir televizijos komisijos sprendimą dėl laikino licencijos galiojimo sustabdymo ar jos galiojimo panaikinimo turi sankcionuoti Vilniaus apygardos administracinis teismas. Prašyme sankcionuoti Komisijos sprendimą turi būti nurodytas Komisijos sprendimo priėmimo faktinis ir juridinis pagrindimas ir jį patvirtinantys įrodymai. Kartu su prašymu

turi būti pateiktas Komisijos sprendimas, jo faktinį ir juridinį pagrindą patvirtinančių dokumentų kopijos ir kita būtina medžiaga. Vilniaus apygardos administracinio teismo teisėjas turi išnagrinėti Komisijos prašymą ir priimti motyvuotą nutartį patenkinti arba atmesti prašymą ne vėliau kaip per 72 valandas nuo prašymo pateikimo momento. Jeigu Lietuvos radijo ir televizijos komisija nesutinka su Vilniaus apygardos administracinio teismo teisėjo sprendimu atmesti prašymą, jos įgaliotas atstovas turi teisę per 7 dienas apskųsti teisėjo nutartį Lietuvos vyriausiajam administraciniam teismui. Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas turi išnagrinėti skundą dėl Vilniaus apygardos administracinio teismo teisėjo nutarties ne vėliau kaip per 7 dienas.

17. Licencijos turėtojas negali perduoti licencijos arba ja suteiktų teisių kitiems asmenims. Licencijos turėtoju reorganizuojant savo veiklą, Komisijos sprendimu jo teisių ir pareigų perėmėjui (perėmėjams) gali būti be konkurso išduota nauja licencija (naujos licencijos) vykdyti licencijuojamą veiklą tomis pačiomis sąlygomis, jeigu šis asmuo prieš reorganizavimą pateikia Komisijai atitinkamą prašymą bei reorganizavimo projektą ir jeigu tiek iki reorganizavimo, tiek reorganizavimo metu nebuvo pažeisti Lietuvos Respublikos įstatymai, reglamentuojantys transliavimo ar retransliavimo veiklą, licencijos sąlygos bei Komisijos sprendimai.

18. Jeigu pasikeičia licencijos turėtojo steigimo dokumentai, buveinė ar valdymo organų sudėtis, licencijos turėtojas turi ne vėliau kaip per 30 dienų pranešti Komisijai apie tokius pasikeitimus.

19. Licencijos turėtojas privalo ne vėliau kaip prieš 30 dienų pranešti Komisijai apie numatomą licencijuojamos veiklos nutraukimą. Licencijos turėtojas, gavęs Komisijos sutikimą, gali laikinai, ne ilgiau kaip 3 mėnesiams, sustabdyti licencijuojamą veiklą.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2176](#), 2004-04-27, *Žin.*, 2004, Nr. 73-2515 (2004-04-30)

32 straipsnis. Apsauga nuo neteisėto transliavimo ir (ar) retransliavimo

1. Be Komisijos leidimo transliuotojai ir (ar) retransliuotojai negali didinti ar kitaip keisti licencijoje nustatytos licencijuojamos veiklos teritorijos (transliuojamų ir (ar) retransliuojamų programų aprėpties zonos). Tais atvejais, kai tokiam transliavimui ir (ar) retransliavimui naudojamų radijo dažnių (kanalų) skyrimą ir naudojimą reglamentuoja Radijo dažnių skyrimo radijo ir televizijos programoms transliuoti ir siųsti strateginis planas, Lietuvos radijo ir televizijos komisijos leidimas turi būti gaunamas tik jeigu licencijuojamos veiklos teritorija keičiama pagal šiame plane nustatytus kriterijus.

2. Draudžiama neteisėtai įsiterpti į svetimas programas, transliuoti ir (ar) retransliuoti sau nepriskirtais radijo dažniais (kanalais), kelti transliavimo trukdžius.

3. Už veiksmus, kurie pažeidžia šiuo straipsniu nustatytus transliavimo ir (ar) retransliavimo veiklos reikalavimus, atsakoma įstatymų nustatyta tvarka.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2176](#), 2004-04-27, *Žin.*, 2004, Nr. 73-2515 (2004-04-30)

33 straipsnis. Programų retransliavimas ir bendrieji priėmimo tinklai

1. Televizijos programų retransliuotojai privalo retransliuoti vieną LRT televizijos programą ir visas nekoduotas Lietuvos nacionalinio masto transliuotojų antžeminės televizijos programas, jeigu kitaip nenustato Komisija. Komisija taip pat nustato minimalų retransliuojamų programų kiekį ir pobūdį. Tuo atveju, jeigu programų retransliavimui naudojami riboti radijo dažnių (kanalų) išteklių, Komisija, atsižvelgdama į šių išteklių poreikį programų transliavimui, gali riboti maksimalų retransliuojamų programų kiekį.

2. Retransliuotojai, teikiantys radijo programų retransliavimo paslaugas kabelinės televizijos ar laidinio radijo tinklais, privalo retransliuoti vieną LRT radijo programą.

3. Retransliuotojai už privalomas retransliuoti programas transliuotojams nemoka.

4. Retransliuojamas programos ar jų dalis keisti draudžiama. Retransliuojamos programos pakeitimu nelaikomas specialiųjų techninių priemonių panaudojimas siekiant užtikrinti nepilnamečių apsaugą nuo neigiamo viešosios informacijos poveikio jų fiziniam, protiniam ir doroviniam vystymuisi ar kitų transliuotojų išimtinės teisės į programas ar atskiras jų dalis.

5. Savo reikmėms (nekomerciniais tikslais) naudojamus bendruosius priėmimo tinklus, prie kurių prijungta ar gali būti prijungta daugiau kaip 40 butų (valdų), šių tinklų savininkai privalo įregistruoti Komisijoje Komisijos nustatyta tvarka.

6. Bendrieji priėmimo tinklai, naudojami ne savo reikmėms (komerciniais tikslais), laikomi kabelinės televizijos tinklais, ir asmenys, teikiantys bendrųjų priėmimo tinklų paslaugas, privalo turėti licenciją retransliuoti programas kabelinės televizijos tinklais.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2176](#), 2004-04-27, *Žin.*, 2004, Nr. 73-2515 (2004-04-30)

ANTRASIS SKIRSNIS

VIEŠOSIOS INFORMACIJOS RENGIMO IR PLATINIMO REIKALAVIMAI

34 straipsnis. Kalba, kuria rengiama ir platinama viešoji informacija

1. Viešoji informacija rengiama ir platinama valstybine ar kuria kita kalba laikantis Valstybinės kalbos įstatymo bei Valstybinės lietuvių kalbos komisijos nutarimų.

2. Radijo ir televizijos laidos, transliuojamos ne lietuvių kalba, turi būti verčiamos į lietuvių kalbą arba rodomos su lietuviškais subtitrais, išskyrus mokomąsias, progines, specialiąsias ir retransliuojamas užsienio valstybių radijo ir televizijos programas ar laidas, taip pat transliuotojo sukurtas laidas, skirtas Lietuvos tautinėms mažumoms. Lietuvos radijo ir televizijos komisija, atsižvelgdama į tautinių mažumų, gyvenančių transliuojamų programų aprėpties zonoje, poreikius, gali licencijos sąlygose nustatyti, kokią transliuojamų ir (ar) retransliuojamų programų ar laidų dalį turi sudaryti programos ar laidos tautinių mažumų kalbomis.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-953](#), 2002-06-13, *Žin.*, 2002, Nr. 68-2759 (2002-07-03)

35 straipsnis. Paskelbtos informacijos saugojimas

Viešosios informacijos rengėjas privalo saugoti išspausdinto leidinio egzempliorių ne trumpiau kaip 1 metus, o garso ir vaizdo kūrinius ir transliuotų programų įrašus – ne trumpiau kaip 3 mėnesius nuo tos dienos, kai informacija buvo išplatinta.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2176](#), 2004-04-27, *Žin.*, 2004, Nr. 73-2515 (2004-04-30)

36 straipsnis. Reikalavimai leidiniams ir jų platinimui

1. Kiekviename leidinyje turi būti nurodyti jo tiražas, Lietuvos standarto nustatyti kiti leidybiniai duomenys ir tarptautinis dokumento standarto numeris (ISBN, ISSN, ISMN).

2. Vyriausybė nustato, kurie periodiniai leidiniai ir koks šių leidinių egzempliorių skaičius turi būti nemokamai perduodamas bibliotekoms.

37 straipsnis. Europos garso ir vaizdo kūriniai

1. Europos garso ir vaizdo kūriniais (toliau – Europos kūriniai) laikomi kūriniai:

1) sukurti Lietuvos Respublikoje arba valstybėse Europos Sąjungos narėse ir valstybėse, kuriose įsigaliojusi Europos Tarybos konvencija dėl televizijos be sienų, jeigu:

a) jų kūrėjai yra įsisteigę šiose valstybėse arba

b) šių kūrinių kūrimą kontroliuoja vienas ar daugiau šiose valstybėse įsisteigusių kūrėjų, arba

c) minėtose valstybėse įsisteigusių kūrėjų įnašas į šių kūrinių bendro kūrimo (gamybos) išlaidas yra didesnis negu kitose (trečiojoje) Europos valstybėse įsisteigusių kūrėjų ir viso bendro kūrimo (gamybos) nekontroliuoja vienas ar daugiau kūrėjų, įsisteigusių ne Lietuvos Respublikoje, ne valstybėse Europos Sąjungos narėse ar Europos šalyse, kuriose įsigaliojusi Europos Tarybos konvencija dėl televizijos be sienų;

2) sukurti trečiojoje Europos valstybėse, tai yra ne valstybėse Europos Sąjungos narėse ar valstybėse, kuriose įsigaliojusi Europos Tarybos konvencija dėl televizijos be sienų, jeigu jie sukurti vienoje ar keliose trečiojoje Europos valstybėse įsisteigusių kūrėjų arba šiems kūrėjams bendradarbiaujant su kūrėjais, įsisteigusiais vienoje ar keliose valstybėse Europos Sąjungos narėse ir Lietuvos Respublikoje, tuo atveju, jei Europos Sąjunga ir Lietuvos Respublika yra sudariusios su šiomis trečiosiomis Europos valstybėmis sutartis dėl bendradarbiavimo audiovizualinėje srityje ir jeigu šie kūriniai yra iš esmės sukurti autorių ir kūrėjų, gyvenančių vienoje ar keliose Europos valstybėse.

2. Šio straipsnio 1 dalies 1 ir 2 punktai taikomi tuo atveju, jei kūriniais, sukurtiems Lietuvos Respublikoje ar valstybėse Europos Sąjungos narėse, diskriminacinės priemonės šio straipsnio

1 dalies 1 ir 2 punktuose numatytose šalyse netaikomos.

3. Kūriniai, kurie, remiantis šio straipsnio 1 dalies nuostatomis, neturėtų būti laikomi Europos kūriniais, bet yra sukurti remiantis dvišalėmis bendro kūrimo (gamybos) sutartimis tarp valstybių Europos Sąjungos narių arba Lietuvos Respublikos ir trečiųjų Europos valstybių, traktuojami kaip Europos kūriniai, jeigu Europos Sąjungos arba Lietuvos Respublikos kūrėjų įnašas sudaro didžiąją bendro kūrimo (gamybos) išlaidų dalį ir jeigu jų kūrimas (gamyba) nėra kontroliuojamas kūrėjų, įsisteigusių valstybėje ne Europos Sąjungos narėje.

4. Kūriniai, kurie, remiantis šio straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatomis, neturėtų būti laikomi Europos kūriniais, bet iš esmės yra sukurti bendradarbiaujant su autoriais ir kūrėjais, gyvenančiais vienoje ar keliose valstybėse Europos Sąjungos narėse, traktuojami kaip Europos kūriniai tokiu mastu, kuris atitinka valstybėse Europos Sąjungos narėse įsisteigusių kūrėjų įnašą į šių kūrinių bendro kūrimo (gamybos) išlaidas.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-39](#), 2000 11 21, Žin., 2000, Nr. 102-3215 (2000 11 29)

Nr. [IX-561](#), 2001-10-18, Žin., 2001, Nr. 93-3255 (2001-11-07)

38 straipsnis. Radijo ir televizijos programos

1. Televizijos transliuotojai savo reguliariai transliuojamose laidose turi teisę laisvai rengti ir rodyti trumpus (ne ilgesnius kaip 90 sekundžių trukmės) pranešimus apie visuomenei reikšmingus Lietuvos ir kitų šalių įvykius, kultūros, sporto ar kitus renginius, apie kuriuos teikti informaciją visuomenei kiti transliuotojai yra įsigiję išimtinę teisę.

2. Transliuojant televizijos laidas ar programas, skirtas visuomenei itin reikšmingiems įvykiams, laikomasi šių reikalavimų:

1) televizijos transliuotojai, įsigiję išimtinės teises transliuoti laidas ar programas, skirtas Lietuvoje ar už jos ribų vykstantiems visuomenei itin reikšmingiems įvykiams, negali šių laidų ar programų transliuoti išimtinėmis sąlygomis tokiu būdu, kad didžioji Lietuvos gyventojų dalis negalėtų šių įvykių, transliuojamų tiesiogiai ar pateikiamų visuomenei pasitelkus transliacijų įrašus, matyti per neapmokamus televizijos kanalus;

2) Lietuvos Respublikos jurisdikcijai priklausantys transliuotojai negali naudotis šios dalies 1 punkte nurodytomis išimtinėmis teisėmis tokiu būdu, kad didžioji kitoje valstybėje Europos Sąjungos narėje ar Europos šalyje, kurioje įsigaliojusi Europos Tarybos konvencija dėl televizijos be sienų, gyvenančių žmonių dalis netektų galimybės stebėti Lietuvoje ar už jos ribų vykstančių įvykių, kurie šios valstybės teisės aktais įteisinti kaip visuomenei itin reikšmingi. Programos ar laidos apie šiuos įvykius transliuojamos laikantis toje valstybėje nustatytos transliavimo tvarkos;

3) Lietuvos Respublikoje visuomenei itin reikšmingais įvykiais laikoma: olimpinės vasaros ir žiemos žaidynės, pasaulio ir Europos krepšinio čempionatai, pasaulio futbolo taurės varžybos, Europos futbolo čempionatas, Lietuvos dainų šventės, iškilmingi Lietuvos valstybinių švenčių minėjimai. Vyriausybė gali nustatyti ir kitus visuomenei itin reikšmingus įvykius. Vyriausybės įgaliota institucija nustato reikalavimus, kurių laikomasi transliuojant programas ar laidas apie Lietuvos Respublikos visuomenei itin reikšmingus įvykius;

4) šios dalies 1 ir 2 punktų nuostatomis įgyvendinti būtinus reikalavimus nustato Komisija.

3. Televizijos transliuotojai turi daugiau kaip pusę programos laiko, kuris lieka atėmus laiką, skirtą žinių, sporto, žaidimų, reklamos laidoms, teleteksto paslaugoms ir teleparduotuvei, kai tai įmanoma, skirti Europos kūriniais.

4. Televizijos transliuotojai turi ne mažiau kaip 10 procentų programos laiko, kuris lieka atėmus laiką, skirtą žinių, sporto, žaidimų, reklamos laidoms, teleteksto paslaugoms ir teleparduotuvei, kai tai įmanoma, skirti Europos kūriniais, sukurtiems nepriklausomų kūrėjų ne anksčiau kaip per pastaruosius 5 metus.

5. Kitus reikalavimus transliuotojų programoms nustato šis, Lietuvos nacionalinio radijo ir televizijos įstatymas, kiti įstatymai, taip pat transliuotojams išduotos licencijos.

6. Radijo, televizijos programoje ne rečiau kaip kartą per valandą turi būti skelbiamas programą transliuojančios stoties arba retransliuojamos programos pavadinimas. Jeigu radijo, televizijos stoties programa yra trumpesnė nei valanda, programos pavadinimas skelbiamas programos pabaigoje.

7. Šio straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodyti reikalavimai netaikomi vietiniams televizijos transliuotojams.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-39](#), 2000 11 21, *Žin.*, 2000, Nr. 102-3215 (2000 11 29)

Nr. [IX-2176](#), 2004-04-27, *Žin.*, 2004, Nr. 73-2515 (2004-04-30)

39 straipsnis. Reklama ir teleparduotuvė

1. Reklama ir teleparduotuvė turi būti teisingos ir sąžiningos. Reklamoje ir teleparduotuvėje neturi būti žeminamas žmogaus orumas, taip pat neturi būti diskriminuojama dėl rasės, lyties ar tautybės, įžeidžiami religiniai jausmai ar politiniai įsitikinimai, skatinamas sveikatai bei aplinkosaugai žalingas elgesys.

2. Reklama ir teleparduotuvė neturi klaidinti ir kenkti vartotojui.

3. Reklama ir teleparduotuvė neturi daryti neigiamo poveikio nepilnamečių fiziniam, protiniam ar doroviniam vystymuisi ir turi atitikti šiuos reikalavimus:

1) neturi skatinti nepilnamečių, naudojantis jų nepatyrimu ir patiklumu, pirkti gaminių ar rinktis paslaugą;

2) neturi tiesiogiai skatinti nepilnamečių įtikinėti savo tėvus ar kitus asmenis, kad šie nupirktų reklamuojamus gaminius ar paslaugas;

3) neturi formuoti vaikų nuomonės, kad tam tikrų paslaugų ar prekių vartojimas suteiks jiems fizinį, psichologinį ar socialinį pranašumą prieš bendraamžius;

4) neturi be pagrindo rodyti nepilnamečių, atsidūrusių pavojingose situacijose;

5) neturi piktnaudžiauti vaikų pasitikėjimu tėvais, globėjais (rūpintojais), mokytojais ir kitais asmenimis.

4. Reklamos užsakovai neturi teisės daryti įtakos viešosios informacijos turiniui, išskyrus pačių užsakomos reklamos turinį.

5. Paslėpta reklama draudžiama.

6. Televizijos reklamoje ir teleparduotuvėje negalima naudoti pasąmonę veikiančių technologijų.

7. Tabako gaminių reklama, įskaitant ir teleparduotuvėje, draudžiama.

8. Alkoholinių gėrimų reklamos apribojimus nustato Alkoholio kontrolės įstatymas.

9. Visuomenės informavimo priemonėse, išskyrus specialius leidinius ar laidas, neleidžiama reklamuoti gydymo vaistais ar vaistų, jeigu šie išigyjami tik su receptu. Kitų vaistų ar gydymo vaistais reklama turi būti aiškiai atpažįstama ir turi perspėti apie galimą žalingą poveikį netinkamai juos vartojant.

10. Asmenys, reguliariai vedantys žinių laidas, negali nei dalyvauti reklamoje ir teleparduotuvėje, nei jų įgarsinti.

11. Reikalavimai reklamai ir teleparduotuvei televizijos programose:

1) reklama ir teleparduotuvė turi būti aiškiai atpažįstamos, garsinėmis ir (ar) optinėmis priemonėmis aiškiai atskirtos nuo kitų programos dalių. Reklamos intarpai neturi pažeisti atskirų televizijos programos dalių vientisumo bei vertės (turi būti atsižvelgiama į jų natūralias pertraukas, trukmę bei pobūdį), transliavimo teisių turėtojų ir transliuotojų sutartyse nustatytų sąlygų. Reklama nelaikomi paties transliuotojo pranešimai apie savo programas ir su jomis tiesiogiai susijusius šalutinius produktus, taip pat visuomeniniai skelbimai, kreipimaisi dėl labdaros ir kita nemokamai transliuojama informacija;

2) reklama ir (ar) teleparduotuvė netransliuojama per religinių apeigų transliacijas; reklama ir (ar) teleparduotuvė netransliuojama rodant dokumentinius filmus, žinias, religines laidas ir laidas vaikams, jeigu jos trunka trumpiau negu 30 minučių;

3) reklamos trukmė televizijos programose neturi viršyti 15 procentų dienos transliavimo laiko. Reklamos trukmė gali būti padidinta iki 20 procentų dienos transliavimo laiko, jeigu transliuojama teleparduotuvė;

4) reklamos ir (ar) teleparduotuvės suminis laikas per vieną transliavimo valandą negali būti ilgesnis kaip 12 minučių;

5) teleparduotuvei skirtų intarpų, transliuojamų programose, kurios nėra skirtos vien teleparduotuvei, mažiausia nepertraukiama trukmė turi būti ne trumpesnė kaip 15 minučių. Per dieną gali būti transliuojami ne daugiau kaip 8 teleparduotuvės intarpai, o jų bendra trukmė neturi viršyti 3

valandų. Tokie intarpai turi būti aiškiai atskirti garsinėmis ir (ar) optinėmis priemonėmis nuo kitų programos dalių.

6) laidose, kurias sudaro atskiros dalys, taip pat per sporto ar kitų renginių, kurių metu daromos pertraukos, transliacijos reklama ir (ar) teleparduotuvė yra įterpiama tarp atskirų programos dalių arba transliuojama per minėtų renginių pertraukas;

7) jei transliuojamų garso ir vaizdo kūrinių, tokių kaip vaidybiniai ar televizijos filmai (išskyrus serialus, kelių serijų filmus, pramogines programas ir dokumentinius filmus), trukmė yra ilgesnė negu 45 minutės, juos reklama gali pertraukti vieną kartą per 45 minutes; papildomai šių kūrinių transliaciją pertraukti reklamos intarpu galima tik tais atvejais, kai šių kūrinių trukmė ne mažiau kaip 20 minučių ilgesnė negu du ar daugiau ištisi 45 minučių tarpai;

8) kai dėl reklamos pertraukiamos kitokio pobūdžio laidos, negu nurodytos šios dalies 6 punkte, po kiekvieno eilinio reklamos interpo toje programoje turi praeiti ne mažiau kaip 20 minučių;

9) įterpti reklamą į retransliuojamas programas ar jų dalis draudžiama.

12. Kaip laikomasi šiame ir kituose įstatymuose nustatytų reklamos reikalavimų, kontroliuoja Nacionalinė vartotojų teisių apsaugos taryba ir Konkurencijos taryba, bendradarbiaudamos su viešosios informacijos rengėjų ir (ar) platintojų veiklos reglamentavimo institucijomis bei reklamos savitvarkos institucijomis.

13. Reklamos verslo subjektų asociacijos turi specialiu reklamos kodeksu nustatyti papildomus etikos reikalavimus reklamai ir steigti savitvarkos institucijas, kurios prižiūrėtų, kaip laikomasi šių reikalavimų.

14. Už reklamai taikomų reikalavimų pažeidimus atsakoma įstatymų nustatyta tvarka.

15. Visos šio straipsnio nuostatos taikomos ir teleparduotuvės laidoms ar programoms, taip pat tik teleparduotuvei skirtoms programoms.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-39](#), 2000 11 21, *Žin.*, 2000, Nr. 102-3215 (2000 11 29)

Nr. [IX-131](#), 2000 12 21, *Žin.*, 2000, Nr. 113-3619 (2000 12 30)

Nr. [IX-2176](#), 2004-04-27, *Žin.*, 2004, Nr. 73-2515 (2004-04-30)

40 straipsnis. Radijo ir televizijos programų ar laidų rėmimas

1. Jeigu programa ar laida yra visiškai ar iš dalies remiama, apie tai turi būti paskelbta laidos pradžioje arba pabaigoje, nurodant rėmėjo pavadinimą ar ženklą.

2. Rėmėjas neturi daryti įtakos remiamų programų, laidų turiniui ar transliavimo laikui.

3. Remiamose programose ar laidose neturi būti skatinimo parduoti, pirkti ar nuomoti rėmėjo ar trečiosios šalies gaminių bei naudotis paslaugomis, tuo tikslu remiamose laidose darant ypatingas reklamines nuorodas į šiuos gaminius ar paslaugas, išskyrus atvejus, kai tai daroma reklaminiuose interpuose.

4. Programų ar laidų negali remti asmenys, kurių pagrindinė veikla yra gaminti ir (ar) parduoti tabako gaminius. Šis draudimas nustatomas Tabako kontrolės įstatymu.

5. Asmenys, kurie gamina vaistus ar verčiasi gydymu vaistais, gali remti programas, nurodydami savo įmonės pavadinimą ar ženklą, bet negali reklamuoti gydymo vaistais ar vaistų, jeigu jie įsigijami tik su receptu.

6. Negalima remti žinių ir aktualijų laidų.

41 straipsnis. (Neteko galios nuo 2004 m. gegužės 1 d.)

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2176](#), 2004-04-27, *Žin.*, 2004, Nr. 73-2515 (2004-04-30)

TREČIASIS SKIRSNIS ŽURNALISTŲ, VIEŠOSIOS INFORMACIJOS RENGĖJŲ IR PLATINTOJŲ PAREIGOS BEI ATSAKOMYBĖ

42 straipsnis. Žurnalistų pareigos

1. Žurnalistų pareigas nustato šis ir kiti įstatymai, Lietuvos Respublikos tarptautinės sutartys.

2. Žurnalistai turi:

1) teikti teisingas, tikslias ir nešališkas žinias;

- 2) autorizuoti pirmą kartą platinti parengtą informaciją, jeigu to pageidauja šią informaciją jam pateikęs asmuo;
- 3) nevykdyti viešosios informacijos rengėjo, savininko ar jų paskirto atsakingo asmens pavedimo, jeigu pavedimas verčia pažeisti įstatymus ar Lietuvos žurnalistų ir leidėjų etikos kodeksą;
- 4) vadovautis savo veikloje pagrindiniais visuomenės informavimo principais, laikytis žurnalistų profesinės etikos normų.

43 straipsnis. Pareiga teikti informaciją

1. Viešosios informacijos rengėjai ir platintojai, valstybės ir savivaldybių institucijos bei įstaigos šio įstatymo V skyriuje numatytoms viešosios informacijos rengėjų ir platintojų veiklos reglamentavimo institucijoms turi neatlygintinai teikti informaciją (įskaitant transliuotų laidų įrašus), būtiną jų funkcijoms atlikti.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytoms reglamentavimo institucijoms teikiama informacija, susijusi su viešosios informacijos rengėjų ir platintojų tvarkomais asmens duomenimis, turi būti naudojama laikantis Asmens duomenų teisinės apsaugos įstatymo.

3. Viešosios informacijos rengėjai ir platintojai turi teikti fiziniams ir juridiniams asmenims informaciją (įskaitant transliuotų laidų įrašus), kurios paskelbimas, tų asmenų nuomone, žemina jų garbę ir orumą ar pakenkė jų teisėtiems interesams, ypač reputacijai. Prašymai teikti informaciją viešosios informacijos rengėjams ir (ar) platintojams pateikiami raštu. Už prašomos informacijos suteikimą viešosios informacijos rengėjai ir (ar) platintojai gali imti mokesť, kurio dydis negali viršyti prašomos informacijos kopijos pagaminimo išlaidų.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. IX-972, 2002-06-20, Žin., 2002, Nr. 68-2771 (2002-07-03)

44 straipsnis. Visuomenės informavimo profesinė etika

1. Profesinės etikos normas, kurių privalo laikytis viešosios informacijos rengėjai, platintojai, žurnalistai, nustato Lietuvos žurnalistų ir leidėjų etikos kodeksas, Europos Tarybos Parlamentinės Asamblėjos rezoliucija "Dėl žurnalistinės etikos", taip pat Lietuvos Respublikos tarptautinės sutartys, reglamentuojančios viešosios informacijos rengimą bei platinimą, ir šis įstatymas.

2. Lietuvos žurnalistų ir leidėjų etikos kodeksą tvirtina, keičia ar pildo žurnalistų ir leidėjų organizacijų atstovų susirinkimas, kurį šaukia Lietuvos periodinės spaudos leidėjų asociacija, Lietuvos radijo ir televizijos asociacija, Lietuvos kabelinės televizijos asociacija, Regioninių televizijų asociacija, Lietuvos žurnalistų sąjunga, Lietuvos žurnalistų draugija, Lietuvos žurnalistikos centras, Lietuvos nacionalinis radijas ir televizija, Tarptautinės reklamos asociacijos Lietuvos skyrius.

3. Žurnalistų ir leidėjų etikos komisija prižiūri, kaip viešosios informacijos rengėjai, platintojai, žurnalistai laikosi profesinės etikos normų.

45 straipsnis. Paskelbtos informacijos paneigimas

1. Viešosios informacijos rengėjai ir (ar) platintojai privalo paneigti paskelbtą tikrovės neatitinkančią informaciją, kuri žemina fizinio asmens garbę ir orumą ar pakenkė teisėtiems juridinio asmens interesams, ypač jo reputacijai.

2. Reikalavimas paneigti informaciją turi būti pateiktas viešosios informacijos rengėjui ar platintojui raštu ne vėliau kaip per 2 mėnesius nuo reikalaujamos paneigti informacijos paskelbimo. Reikalavime paneigti turi būti nurodyta, kokia paskelbta informacija neatitinka tikrovės, kada ir kur ji buvo paskelbta, kokie paskelbtos informacijos teiginiai žemina asmens garbę ir orumą. Paneigimus, neatitinkančius šios nuostatos reikalavimų, taip pat tais atvejais, kai reikalaujama paneigti paskelbtą informaciją ne dėl jos esmės ar reikalaujama paskelbti paneigimą, kurio dydis ir forma viršija šio straipsnio 3 dalyje nurodytus reikalavimus paskelbtos informacijos paneigimui, viešosios informacijos rengėjas skelbia savo nuožiūra.

3. Viešosios informacijos rengėjas ar platintojas, gavęs argumentuotą reikalavimą paneigti paskelbtą tikrovės neatitinkančią, žeminančią asmens garbę ir orumą informaciją, privalo nemokamai paskelbti paneigimą be komentarų, toje pačioje vietoje ir tolygaus dydžio bei tokia pat forma viename artimiausių savo spaudos leidinių, televizijos, radijo laidų ar kitoje visuomenės informavimo priemonėje, kurioje buvo paskelbta tikrovės neatitinkanti, žeminanti asmens garbę ir orumą informacija. Vėlesnis paneigimas neatleidžia viešosios informacijos rengėjo nuo atsakomybės.

4. Šio straipsnio 3 dalyje nurodytų reikalavimų turi būti laikomasi ir tais atvejais, kai viešosios informacijos rengėjas ar platintojas savo noru paskelbia tikrovės neatitinkančios informacijos, žeminančios asmens garbę ir orumą ar kenkiančios jo teisėtiems interesams, paneigimą ir atsiprašo asmens.

V SKYRIUS

VIEŠOSIOS INFORMACIJOS RENGĖJŲ IR PLATINTOJŲ VEIKLOS REGLAMENTAVIMO IR SAVITVARKOS INSTITUCIJOS

46 straipsnis. Vyriausybės įgaliotos institucijos kompetencija visuomenės informavimo srityje

1. Valstybės politikos visuomenės informavimo srityje įgyvendinimą koordinuoja Vyriausybės įgaliota institucija.

2. Vyriausybės įgaliota institucija atlieka šias funkcijas:

1) apibendrina visuomenės informavimo sritį reglamentuojančių įstatymų, kitų teisės aktų taikymo praktiką ir teikia pasiūlymus dėl įstatymų, kitų teisės aktų rengimo bei galiojančių teisės aktų pakeitimo ir papildymo;

2) bendradarbiaudama su viešosios informacijos rengėjų ir platintojų organizacijomis, rengia Vyriausybės teikiamų visuomenės informavimo srities įstatymų ir kitų teisės aktų projektus;

3) bendradarbiaudama su kitomis visuomenės informavimo srityje veikiančiomis institucijomis ir organizacijomis, įgyvendina Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių, susijusių su visuomenės informavimu, nuostatas;

4) teikia teises konsultacijas bei metodinę pagalbą visuomenės informavimo klausimais;

5) organizuoja konferencijas, seminarus, praktikumus visuomenės informavimo klausimais;

6) bendradarbiauja su atitinkamomis užsienio valstybių institucijomis bei tarptautinėmis organizacijomis, veikiančiomis visuomenės informavimo srityje.

3. Vyriausybės įgaliota institucija turi teisę gauti iš viešosios informacijos rengėjų ir platintojų asociacijų, viešosios informacijos rengėjų ir platintojų veiklos reglamentavimo ir savitvarkos institucijų, valstybės ir savivaldybių institucijų bei įstaigų informaciją, būtiną savo funkcijoms atlikti. Vyriausybės įgaliotai institucijai draudžiama platinti informaciją, kuri yra transliuotojų ir (ar) operatorių komercinė paslaptis.

47 straipsnis. Žurnalistų ir leidėjų etikos komisija

1. Žurnalistų ir leidėjų etikos komisija (toliau šiame straipsnyje – Komisija) – viešosios informacijos rengėjų ir platintojų savitvarkos institucija.

2. Komisiją iš 12 narių, kuriuos į ją po vieną skiria Lietuvos žmogaus teisių centras, Lietuvos psichiatrų asociacija, Lietuvos vyskupų konferencija, Lietuvos periodinės spaudos leidėjų asociacija, Lietuvos radijo ir televizijos asociacija, Lietuvos kabelinės televizijos asociacija, Regioninių televizijų asociacija, Lietuvos žurnalistų sąjunga, Lietuvos žurnalistų draugija, Lietuvos žurnalistikos centras, Lietuvos nacionalinis radijas ir televizija, Tarptautinės reklamos asociacijos Lietuvos skyrius, sudaro ir jos darbo tvarką nustato žurnalistų ir leidėjų organizacijų atstovų susirinkimas. Komisijos nariai skiriami 3 metams.

3. Komisijos darbą organizuoja jos pirmininkas, kurį Komisija išsirenka iš savo narių 1 metams.

4. Komisija atlieka šias funkcijas:

1) rūpinasi žurnalistų profesinės etikos ugdymu;

2) nagrinėja profesinės etikos pažeidimus, kuriuos padarė žurnalistai, viešosios informacijos rengėjai ar jų dalyvių paskirti atsakingi asmenys informuodami visuomenę;

3) priskiria spaudos leidinius, kino ir videofilmus, radijo ir televizijos programas ar laidas pornografinio, erotinio ir (ar) smurtinio pobūdžio visuomenės informavimo priemonių kategorijai;

4) prižiūri, kaip viešosios informacijos rengėjai ir platintojai laikosi įstatymuose ir kituose teisės aktuose nustatytų kino filmų, videofilmų bei videoprogramų viešo rodymo, tiražavimo ir platinimo, erotinio pobūdžio renginių viešo rodymo, erotinio bei smurtinio pobūdžio spaudinių platinimo tvarkos reikalavimų;

5) prižiūri, kaip platinamoje viešoje informacijoje laikomasi įstatymų nuostatų, draudžiančių tautinės, rasinės, religinės, socialinės ar lyčių neapykantos kurstymą, šmeižtą ir dezinformaciją.

5. Komisija, atlikdama savo funkcijas, gali pasitelkti Kultūros, Sveikatos apsaugos ir Teisingumo ministerijų deleguotų ekspertų.

6. Į Komisiją gali kreiptis visi suinteresuoti asmenys.

7. Komisija savo veikloje vadovaujasi Lietuvos Respublikos Konstitucija, šiuo ir kitais įstatymais, Lietuvos Respublikos tarptautinėmis sutartimis, Respublikos Prezidento dekretais, kitais Seimo ir Vyriausybės priimtais teisės aktais, taip pat Lietuvos žurnalistų ir leidėjų etikos kodeksu, Europos Tarybos Parlamentinės Asamblėjos rezoliucija „Dėl žurnalistinės etikos“.

8. Komisija dirba pagal pačios patvirtintą reglamentą. Komisijos sprendimai dėl profesinės etikos ar kitų pažeidimų turi būti skelbiami nedelsiant tose pačiose visuomenės informavimo priemonėse, kuriose Komisija nustatė tuos pažeidimus. Jei visuomenės informavimo rengėjas ir (ar) platintojas nepaskelbia Komisijos sprendimo dėl profesinės etikos ar kitų pažeidimų savo visuomenės informavimo priemonėje, Komisijos sprendimas skelbiamas per Lietuvos nacionalinį radiją.

9. Viešosios informacijos rengėjai ar platintojai, nesutinkantys su Komisijos sprendimais, gali kreiptis dėl jų į teismą, tačiau privalo juos paskelbti šio straipsnio 8 dalyje nustatyta tvarka.

10. Reikiamą Komisijos ekspertų darbo, taip pat informacinio techninio Komisijos aptarnavimo finansavimą užtikrina Spaudos, radijo ir televizijos rėmimo fondas.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2176](#), 2004-04-27, *Žin.*, 2004, Nr. 73-2515 (2004-04-30)

48 straipsnis. Lietuvos radijo ir televizijos komisija

1. Lietuvos radijo ir televizijos komisija – nepriklausoma Seimui atskaitinga Lietuvos Respublikos jurisdikcijai priklausančių radijo ir televizijos transliuotojų ir retransliuotojų veiklą reguliuojanti bei kontroliuojanti institucija. Komisija dalyvauja formuojant valstybės audiovizualinę politiką. Ji yra Seimo bei Vyriausybės ekspertė radijo ir televizijos transliavimo ir retransliavimo klausimais.

2. Komisija savo veikloje vadovaujasi Lietuvos Respublikos Konstitucija, šiuo ir kitais įstatymais bei teisės aktais, taip pat pačios pasitvirtintais nuostatais.

3. Komisija yra viešasis juridinis asmuo, turi savo antspaudą su valstybės herbu bei sąskaitų bankuose. Komisijos būstinė yra Vilniuje.

4. Komisiją sudaro 13 narių: 1 narį skiria Respublikos Prezidentas, 3 narius – Seimas Švietimo, mokslo ir kultūros komiteto teikimu, po 1 narį – Lietuvos dailininkų sąjunga, Lietuvos kinematografininkų sąjunga, Lietuvos kompozitorių sąjunga, Lietuvos rašytojų sąjunga, Lietuvos teatro sąjunga, Lietuvos žurnalistų sąjunga, Lietuvos žurnalistų draugija, Lietuvos katalikų bažnyčios Vyskupų konferencija, Lietuvos periodinės spaudos leidėjų asociacija. Komisijos narys skiriamas jį paskyrusios institucijos kadencijos ar jį paskyrusios organizacijos valdymo organų įgaliojimų laikui. Komisijos nariu gali būti skiriamas tik nepriekaištingos reputacijos asmuo. Asmenys Komisijos nariais gali būti ne ilgiau kaip dvi kadencijas iš eilės. Komisijos nario darbo Komisijoje teisinis pagrindas yra jį paskyrusios institucijos ar organizacijos priimtas sprendimas.

5. Komisijos narys negali būti atšauktas iš pareigų, kol nesibaigė jo įgaliojimų laikas, išskyrus atvejus, kai:

1) Komisijos narys atsistatydina;

2) Komisijos narys be pateisinamos priežasties daugiau kaip 4 mėnesius iš eilės nedalyvauja Komisijos posėdžiuose;

3) Komisijos nariui yra įsiteisėjęs apkaltinamasis teismo nuosprendis;

4) Komisijos narys netenka Lietuvos Respublikos pilietybės;

5) Komisijos narys teismo pripažįstamas neveiksniumi;

6) Komisijos narys dėl sveikatos būklės negali eiti pareigų;

7) Komisijos narys diskredituoja Komisijos nario vardą.

6. Tais atvejais, kai Komisijos narys atšaukiamas iš pareigų šio straipsnio numatytais pagrindais, Komisijos pirmininkas kreipiasi į instituciją, paskyrusią atšaukiamą Komisijos narį, prašydamas paskirti naują Komisijos narį iki kadencijos, kuriai buvo paskirtas atsistatydinęs ar atšauktas Komisijos narys, pabaigos. Informacija apie Komisijos sudėtį ir jos pasikeitimus skelbiama „Valstybės žiniuose“.

7. Komisijos nario įgaliojimai pasibaigia tuomet, kai įsigalioja jį paskyrusios institucijos ar organizacijos valdymo organų sprendimas dėl naujo nario skyrimo.

8. Komisijos nariais negali būti Seimo, Vyriausybės nariai, Lietuvos nacionalinio radijo ir televizijos tarybos nariai, politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojai, asmenys, susiję su transliuotojais ar retransliuotojais darbo santykiais, taip pat transliuotojų ir retransliuotojų dalyviai. Transliuotojų ar retransliuotojų dalyviais negali būti ir Komisijos narių šeimos nariai. Politinių partijų ir politinių organizacijų nariai, išrinkti į Komisiją, sustabdo savo narystę politinėje partijoje ar politinėje organizacijoje ir dalyvavimą jos veikloje iki savo kadencijos Komisijoje pabaigos.

9. Komisijos nariai visų Komisijos narių balsų dauguma 2 metams išsirenka Komisijos pirmininką.

10. Pagrindinė Komisijos darbo forma – posėdžiai. Posėdžius ne rečiau kaip kartą per mėnesį šaukia Komisijos pirmininkas savo iniciatyva arba 1/3 Komisijos narių prašymu. Informacija apie numatomus posėdžius bei jų darbotvarkę skelbiama spaudoje arba Komisijos interneto tinklalapyje.

11. Komisijos posėdžiai yra vieši. Komisijos posėdis gali būti uždaras, kai reikia apsaugoti asmens privataus gyvenimo slaptumą ar jo nuosavybę, taip pat jeigu viešas nagrinėjimas gali atskleisti valstybės, profesines ar komercines paslaptis.

12. Komisijos posėdžiai laikomi teisėtais, jeigu juose dalyvauja ne mažiau kaip 2/3 Komisijos narių. Komisija priima sprendimus. Sprendimai priimami paprasta visų Komisijos narių balsų dauguma, išskyrus šiame įstatyme nustatytus atvejus. Sprendimai išduoti licenciją, atsisakyti ją išduoti, taip pat dėl nuobaudų skyrimo, licencijos sąlygų pakeitimo, konkursų sąlygų ir rezultatų, licencijos galiojimo sustabdymo, licencijos galiojimo panaikinimo priimami ne mažesne kaip 2/3 visų Komisijos narių balsų dauguma. Šie sprendimai, išskyrus sprendimus dėl licencijos sąlygų pakeitimo ir konkursų sąlygų, priimami slaptu balsavimu.

13. Komisijos sprendimus pasirašo Komisijos pirmininkas arba kitas Komisijos įgaliotas asmuo. Komisijos sprendimai transliuotojams ir retransliuotojams yra privalomi. Komisijos sprendimai skelbiami „Valstybės žiniuose“ ir įsigalioja kitą dieną po jų paskelbimo, jeigu pačiuose sprendimuose nenustatyta vėlesnė jų įsigaliojimo data. Juos asmenys gali skųsti teismui per 30 dienų nuo įsigaliojimo dienos.

14. Komisijos funkcijoms atlikti sudaroma Komisijos administracija. Jai vadovauja administracijos direktorius. Administracijos direktoriumi negali būti Komisijos narys. Komisija direktorių skiria konkurso tvarka. Direktorius už administracijos veiklą kasmet atsiskaito Komisijai. Administracijos sudėtį ir darbuotojų skaičių tvirtina Komisija. Administracijos veikla organizuojama pagal Komisijos patvirtintus nuostatus.

15. Komisijos veiklai finansuoti transliuotojai ir retransliuotojai, išskyrus LRT, gaunantys pajamas iš transliavimo ir (ar) retransliavimo veiklos, kas mėnesį privalo įmokėti į Komisijos sąskaitą 0,8 procento pajamų, gautų iš reklamos, abonentinio mokesčio ir kitos veiklos, susijusios su transliavimu ir (ar) retransliavimu. Iš transliuotojų ar retransliuotojų, kurie per 3 mėnesius po nustatyto termino neįmokėjo į Komisijos sąskaitą, šios lėšos išieškamos per teismą. Komisija gali būti finansuojama ir iš kitų šaltinių: lėšų, gautų už paraiškų licencijoms gauti nagrinėjimą, kitų mokesčių už suteiktas paslaugas, paramos lėšų, leidybinės veiklos ir kt.

16. Komisija kasmet rengia ir tvirtina planuojamų išlaidų sąmatą. Šią sąmatą ir jos vykdymo ataskaitą Komisija skelbia „Valstybės žinių“ priede „Informaciniai pranešimai“.

17. Komisijos pirmininkas už Komisijos veiklą kartą per metus atsiskaito Seimo plenariniame posėdyje ir pateikia Komisijos finansinės veiklos ataskaitą.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-2176](#), 2004-04-27, *Žin.*, 2004, Nr. 73-2515 (2004-04-30)

Nr. [IX-2396](#), 2004-07-15, *Žin.*, 2004, Nr. 120-4436 (2004-08-03)

49 straipsnis. Lietuvos radijo ir televizijos komisijos kompetencija

1. Komisijos funkcijos:

1) kartu su Ryšių reguliavimo tarnyba rengti Radijo dažnių skyrimo radijo ir televizijos programoms transliuoti ir siųsti strategiją, kartu su Ryšių reguliavimo tarnyba, vadovaujantis Radijo dažnių skyrimo radijo ir televizijos programoms transliuoti ir siųsti strategija, rengti ir tvirtinti Radijo dažnių skyrimo radijo ir televizijos programoms transliuoti ir siųsti strateginį planą;

2) šio įstatymo ir Transliavimo ir retransliavimo veiklos licencijavimo taisyklėse nustatyta tvarka skelbti ir vykdyti konkursus transliavimo, retransliavimo licencijoms gauti, nustatyti šių konkursų ir licencijų sąlygas, išduoti licencijas;

3) nustatyti licencijos mokesčio ir mokesčio už paraiškos licencijai gauti nagrinėjimą dydį;

4) kontroliuoti, kaip transliuotojai ir retransliuotojai laikosi prisiimtų įsipareigojimų, licencijų sąlygų ir Komisijos priimtų sprendimų;

5) pagal savo kompetenciją vykdyti Nepilnamečių apsaugos nuo neigiamo viešosios informacijos poveikio įstatymo nuostatų įgyvendinimo priežiūrą;

6) nustatyti įstatymų ir Europos Sąjungos reikalavimų programų sandarai ir turiniui, reklamos transliavimui įgyvendinimo tvarką;

7) kontroliuoti, kaip transliuotojai laikosi šio įstatymo nuostatų dėl Europos kūrinių ir nepriklausomų kūrėjų sukurtų kūrinių masto transliuojamose programose, teisės rodyti laidas apie visuomenei itin reikšmingus įvykius, šio įstatymo 39 straipsnio 10 ir 11 dalyse nustatytų reikalavimų televizijos reklamai, nuostatų dėl programų rėmimo;

8) kontroliuoti, kaip retransliuotojai laikosi šio įstatymo nuostatų dėl programų retransliavimo;

9) kontroliuojant įstatymų, Komisijos sprendimų, reglamentuojančių transliuotojų bei retransliuotojų veiklą, ir licencijų sąlygų laikymąsi, vykdyti transliuotojų ir retransliuotojų programų stebėseną (monitoringą);

10) transliuotojams ir retransliuotojams, pažeidusiems šio įstatymo reikalavimus ar licencijų sąlygas, nevykdantiems Komisijos priimtų sprendimų, įstatymų nustatyta tvarka taikyti šias nuobaudas: įspėjimus, Lietuvos Respublikos administracinių teisės pažeidimų kodekse numatytas pinigines baudas, ne ilgiau kaip 3 mėnesiams sustabdyti licencijos galiojimą, panaikinti licencijos galiojimą;

11) teikti siūlymus dėl transliuotojų ir retransliuotojų veiklą reglamentuojančių įstatymų ir kitų su šia veikla susijusių teisės aktų rengimo;

12) kreiptis dėl neteisėtos transliavimo ar retransliavimo veiklos nutraukimo;

13) kaupti informaciją apie transliuotojus, retransliuotojus ir bendruosius priėmimo tinklus, analizuoti jų veiklą ir skelbti informaciją apie jų dalyvius, rengti informacinę bei metodinę medžiagą šiais klausimais;

14) kas 2 metai parengti ir pateikti Seimui analitinę apžvalgą apie Lietuvos audiovizualinės politikos įgyvendinimą, audiovizualinių paslaugų rinkos raidą, šalies audiovizualinio sektoriaus plėtros perspektyvas, pateikiant joje statistinius duomenis apie visiems Lietuvos Respublikos jurisdikcijai priklausantiems transliuotojams privalomą pažangą, įgyvendinant 38 straipsnio 3 ir 4 dalių nuostatas, taip pat nurodyti priežastis, kurios trukdo šias nuostatas įgyvendinti, bei priemones, kurių imtasi ar numatoma imtis trūkumams pašalinti;

15) bendradarbiauti su Europos Sąjungos ir kitų užsienio šalių atliekančiomis analogiškas funkcijas institucijomis, pagal savo kompetenciją atstovauti Lietuvos Respublikai tarptautinėse organizacijose;

16) nustatyti transliuojamų ir (ar) retransliuojamų programų kodavimo tvarką;

17) atlikti kitas įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytas funkcijas.

2. Komisija turi teisę neatlygintinai gauti iš transliuotojų ir retransliuotojų, valstybės ir savivaldybių institucijų bei įstaigų, kitų juridinių asmenų informaciją, būtiną Komisijos funkcijoms atlikti. Komisijos nariams ir administracijai draudžiama platinti informaciją, kuri yra transliuotojų ir retransliuotojų komercinė paslaptis.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [IX-39](#), 2000 11 21, *Žin.*, 2000, Nr. 102-3215 (2000 11 29)

Nr. [IX-2176](#), 2004-04-27, *Žin.*, 2004, Nr. 73-2515 (2004-04-30)

50 straipsnis. Žurnalistų etikos inspektorius

1. Žurnalistų etikos inspektorius yra valstybės pareigūnas, kuris prižiūri, kaip įgyvendinamos Visuomenės informavimo įstatymo nuostatos.

2. Žurnalistų etikos inspektorius penkeriems metams skiria Seimas Žurnalistų ir leidėjų etikos komisijos teikimu.

3. Žurnalistų etikos inspektoriumi skiriamas neprikaištingos reputacijos Lietuvos Respublikos pilietis, turintis aukštąjį išsilavinimą bei pareigoms atlikti būtiną kompetenciją.

4. Žurnalistų etikos inspektoriumi negali būti Seimo, Vyriausybės nariai, politinio (asmeninio) pasitikėjimo valstybės tarnautojai. Žurnalistų etikos inspektorius bei jo šeimos nariai negali būti susiję darbo santykiais su visuomenės informavimo rengėjais ir (ar) platintojais, negali turėti visuomenės informavimo rengėjų ir (ar) platintojų akcijų.

5. Žurnalistų etikos inspektorius vadovaujasi Lietuvos Respublikos Konstitucija, šiuo ir kitais įstatymais, Lietuvos Respublikos tarptautinėmis sutartimis, Respublikos Prezidento dekretais, kitais Seimo ir Vyriausybės priimtais teisės aktais.

6. Žurnalistų etikos inspektorius savo veiklą grindžia teisėtumo, nešališkumo, teisingumo ir viešumo principais.

7. Žurnalistų etikos inspektoriaus sprendimai gali būti skundžiami teismui per 30 dienų nuo paskelbimo dienos.

8. Žurnalistų etikos inspektorius negali eiti jokių kitų renkamų ar skiriamų pareigų, taip pat gauti jokio kito atlyginimo, išskyrus nustatytą pagal einamas pareigas bei užmokestį už pedagoginę ar kūrybinę veiklą.

9. Žurnalistų etikos inspektorius gali turėti darbuotojų, atliekančių informacinį ir techninį darbą.

10. Žurnalistų etikos inspektoriaus ir jo darbuotojų, atliekančių informacinį ir techninį darbą, veikla finansuojama iš valstybės biudžeto. Biudžete jai skirtos lėšos nurodomos atskira eilute.

11. Žurnalistų etikos inspektorius dirba pagal Seimo patvirtintą reglamentą.

51 straipsnis. Žurnalistų etikos inspektoriaus kompetencija

1. Žurnalistų etikos inspektorius atlieka šias funkcijas:

1) nagrinėja suinteresuotų asmenų skundus dėl visuomenės informavimo priemonėse pažeistos jų garbės ir orumo;

2) nagrinėja suinteresuotų asmenų skundus dėl teisės į privataus gyvenimo apsaugą pažeidimo visuomenės informavimo priemonėse;

3) vertina, kaip informuojant visuomenę laikomasi šiame ir kituose įstatymuose nustatytų visuomenės informavimo principų, teikia valstybės institucijoms siūlymus jų įgyvendinimui tobulinti;

4) bendradarbiauja su Europos Sąjungos ir kitų šalių analogiškomis institucijomis, pagal savo kompetenciją atstovauja Lietuvos Respublikai tarptautinėse organizacijose;

5) kas 2 metai rengia ir skelbia analitinę apžvalgą, skirtą visuomenės informavimo demokratinės kultūros plėtros gairėms nustatyti.

2. Atlikdamas šio straipsnio 1 dalyje nurodytas funkcijas, Žurnalistų etikos inspektorius gali:

1) įspėti viešosios informacijos rengėjus ir platintojus apie pastebėtus visuomenės informavimą reglamentuojančių teisės aktų pažeidimus ir reikalauti juos pašalinti;

2) reikalauti, kad viešosios informacijos rengėjas ar platintojas nustatyta tvarka paneigtų paskelbtą tikrovės neatitinkančią informaciją, žeminančią asmens garbę ir orumą ar kenkiančią jo teisėtiems interesams, arba sudarytų asmeniui galimybę pačiam atsakyti ir paneigti tokią informaciją;

3) kreiptis į kompetentingas valstybės institucijas bei Žurnalistų ir leidėjų etikos komisiją dėl pastebėtų šio įstatymo ir kitų visuomenės informavimą reglamentuojančių teisės aktų pažeidimų.

3. Žurnalistų etikos inspektoriaus sprendimai skelbiami „Valstybės žinių“ priede „Informaciniai pranešimai“.

4. Žurnalistų etikos inspektorius turi teisę nemokamai gauti iš viešosios informacijos rengėjų ir platintojų, valstybės ir savivaldybių institucijų bei įstaigų informaciją, būtiną įstaigos funkcijoms atlikti.

5. Žurnalistų etikos inspektorius ne rečiau kaip kartą per metus atsiskaito Seimui už savo darbą.

VI SKYRIUS

ATSAKOMYBĖ UŽ VISUOMENĖS INFORMAVIMĄ REGLAMENTUOJANČIŲ TEISĖS AKTŲ PAŽEIDIMUS IR JOS ĮGYVENDINIMO TVARKA

52 straipsnis. Viešosios informacijos rengėjų, platintojų bei pareigūnų atsakomybė

1. Už šio ir kitų įstatymų, Lietuvos Respublikos tarptautinių sutarčių, reglamentuojančių viešosios informacijos rengimą, pažeidimus, taip pat už įstatymų nustatytos viešosios informacijos platinimo tvarkos pažeidimus atsako viešosios informacijos rengėjas ar platintojas šio ir kitų įstatymų

nustatyta tvarka.

2. Valstybės ir savivaldybių institucijos bei įstaigos, kitos biudžetinės įstaigos, pareigūnai už trukdymą viešosios informacijos rengėjams ar platintojams skleisti žinias, neteisėtą atsisakymą pateikti viešąją informaciją arba neteisingos informacijos pateikimą atsako įstatymų nustatyta tvarka. Tokie jų veiksmai gali būti skundžiami teismui.

53 straipsnis. Viešosios informacijos rengėjų ir (ar) platintojų veiklos sustabdymas arba nutraukimas

1. Viešosios informacijos rengėjo ir (ar) platintojo, išskyrus transliuotojus ir (ar) retransliuotojus, veiklą gali laikinai sustabdyti arba nutraukti teismas, jeigu viešosios informacijos rengėjas ir (ar) platintojas pažeidžia šio įstatymo 20 straipsnio 1 dalies nuostatas.

2. Priimdamas sprendimą dėl laikino viešosios informacijos rengėjo ir (ar) platintojo veiklos sustabdymo, teismas gali nustatyti ne ilgesnį kaip 1 mėnesio veiklos sustabdymo terminą laikraščių redakcijoms ir ne ilgesnį kaip 3 mėnesių – žurnalų redakcijoms.

3. Viešosios informacijos rengėjo ir (ar) platintojo veikla gali būti teismo nutraukiama tuo atveju, jei per pastaruosius 12 mėnesių teismas jau buvo bent kartą sustabdęs jo veiklą.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. IX-2176, 2004-04-27, Žin., 2004, Nr. 73-2515 (2004-04-30)

54 straipsnis. Moralinės ir materialinės žalos atlyginimas

1. Viešosios informacijos rengėjas ir (ar) platintojas, paskelbęs be fizinio asmens sutikimo informaciją apie jo privatų gyvenimą (išskyrus šio įstatymo 14 straipsnio 3 dalyje bei 55 straipsnyje numatytus atvejus), taip pat paskelbęs tikrovės neatitinkančią, žeminančią asmens garbę ir orumą informaciją, atlygina asmeniui padarytą moralinę žalą įstatymų nustatyta tvarka. Moralinės žalos atlyginimo dydis negali viršyti 10 tūkstančių litų, išskyrus atvejus, kai teismas nustato, kad tikrovės neatitinkanti, asmens garbę ir orumą žeminanti informacija buvo paskelbta tyčia. Tokiais atvejais teismo sprendimu ši suma gali būti padidinta, bet ne daugiau kaip 5 kartus. Kiekvienu atveju priteisiama suma negali būti didesnė kaip 5 procentai viešosios informacijos rengėjo ir (ar) platintojo metinių pajamų.

2. Viešosios informacijos rengėjo šio įstatymo nustatyta tvarka paskelbtas tikrovės neatitinkančios, žeminančios garbę ir orumą informacijos paneigimas bei atsiprašymas teikia pagrindą teismui mažinti moralinės žalos atlyginimą.

3. Viešosios informacijos rengėjui, be fizinio asmens sutikimo paskelbusiam informaciją apie jo privatų gyvenimą (išskyrus šio įstatymo 14 straipsnyje numatytus atvejus), taip pat paskelbusiam tikrovės neatitinkančią informaciją, žeminančią asmens garbę bei orumą, ir ją šio įstatymo nustatyta tvarka paneigusiam bei atsiprašiusiam, teismas priteisia atlyginti padarytą moralinę žalą, tačiau šiuo atveju moralinės žalos atlyginimo dydis negali viršyti 3 tūkstančių litų, išskyrus atvejus, kai tikrovės neatitinkanti, asmens garbę bei orumą žeminanti informacija buvo paskelbta tyčia.

4. Teismas, nustatydamas moralinės žalos, išreikštos pinigais, dydį, atsižvelgia į žalą padariusio asmens turtinę padėtį, teisės pažeidimo sunkumą, teisės pažeidimo pasekmes ir kitas turinčias reikšmes aplinkybes.

5. Materialinės žalos atlyginimo dydį už paskelbtą tikrovės neatitinkančią informaciją, padariusią nuostolių asmenims, nustato teismas.

55 straipsnis. Atleidimas nuo žalos atlyginimo

1. Viešosios informacijos rengėjas neatsako už tikrovės neatitinkančios informacijos paskelbimą, jeigu jis nurodė informacijos šaltinį, o ji buvo:

1) pateikta valstybės ir savivaldybių institucijų bei įstaigų, politinių partijų, profesinių sąjungų, politinių ir visuomeninių organizacijų ar kitų asmenų oficialiuose ar viešai paskelbtuose dokumentuose;

2) viešai pasakyta atviruose posėdžiuose, pasitarimuose, spaudos konferencijose, mitinguose bei kituose renginiuose, o viešosios informacijos rengėjas neiškraipė pasakytų teiginių. Šiuo atveju visa atsakomybė tenka renginių organizatoriams ir informaciją paskelbusiems asmenims;

3) anksčiau paskelbta kitose visuomenės informavimo priemonėse, jeigu ši informacija nebuvo paneigta ją paskelbusiose visuomenės informavimo priemonėse;

- 4) paskelbta tiesioginių radijo ar televizijos laidų dalyvių, nepavaldžių viešosios informacijos rengėjui;
 - 5) paskelbta specialioje rinkimų laidoje, kurią rengė ne pats viešosios informacijos rengėjas;
 - 6) paskelbta neanoniminiuose reklaminiuose skelbimuose, užsakomuosiuose straipsniuose ar laidose;
 - 7) pateikta kaip nuomonė, komentaras ar vertinimas.
2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytais atvejais už tikrovės neatitinkančios informacijos paskelbimą atsako tas, kas pirmas paskleidė tokią informaciją.
3. Viešosios informacijos rengėjas, paskleidęs tikrovės neatitinkančią informaciją ir gavęs paneigimo tekstą, nedelsdamas privalo jį paskelbti savo visuomenės informavimo priemonėje.

56 straipsnis. Baigiamosios nuostatos

Lietuvos radijo ir televizijos komisija, vykdydama šio įstatymo nuostatas dėl licencijavimo tvarkos, neterminuotų licencijų ir kitų sąlygų, iki 2004 m. gruodžio 31 d. turi atlikti pataisymus transliuotojams išduotose licencijose.

Įstatymas papildytas straipsniu:

Nr. [IX-2176](#), 2004-04-27, Žin., 2004, Nr. 73-2515 (2004-04-30)

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

ALGIRDAS BRAZAUSKAS

Lietuvos Respublikos
visuomenės informavimo
įstatymo
priedas

ĮGYVENDINAMI EUROPOS SĄJUNGOS TEISĖS AKTAI

1. 1989 m. spalio 3 d. Tarybos direktyva 89/552/EEB dėl kai kurių valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, skirtų vertimuisi televizijos programų transliavimu, suderinimo.

2. 1997 m. birželio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/36/EB, iš dalies pakeičianti Tarybos direktyvą 89/552/EEB dėl kai kurių valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, skirtų vertimuisi televizijos programų transliavimu, suderinimo.

Įstatymas papildytas priedu:

Nr. [IX-2176](#), 2004-04-27, Žin., 2004, Nr. 73-2515 (2004-04-30)

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [I-1507](#), 96.08.22, Žin., 1996, Nr. 82-1971 (96.08.30)

LIETUVOS RESPUBLIKOS VISUOMENĖS INFORMAVIMO ĮSTATYMO 30 STRAIPSNIO PAPILDYMO ĮSTATYMAS

2.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [VIII-22](#), 96.12.05, Žin., 1996, Nr. 121-2848 (96.12.14)

LIETUVOS RESPUBLIKOS VISUOMENĖS INFORMAVIMO ĮSTATYMO 29 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

3.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [VIII-101](#), 97.01.23, Žin., 1997, Nr.12-232 (97.02.07)
LIETUVOS RESPUBLIKOS VISUOMENĖS INFORMAVIMO ĮSTATYMO 17 STRAIPSNIO PAKEITIMO
IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS
4.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [VIII-402](#), 97.07.03, Žin., 1997, Nr.67-1677 (97.07.16)
LIETUVOS RESPUBLIKOS VISUOMENĖS INFORMAVIMO ĮSTATYMO 25 STRAIPSNIO PAKEITIMO
IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS
5.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [VIII-427](#), 97.09.25, Žin., 1997, Nr.91 (97.10.07)
LIETUVOS RESPUBLIKOS VISUOMENĖS INFORMAVIMO ĮSTATYMO 29 STRAIPSNIO PAKEITIMO
6.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [VIII-614](#), 98.01.15, Žin., 1998, Nr.8-166 (98.01.25)
LIETUVOS RESPUBLIKOS VISUOMENĖS INFORMAVIMO ĮSTATYMO 25 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS
7.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [VIII-1308](#), 99.07.07, Žin., 1999, Nr.66-2125 (99.07.30)
LIETUVOS RESPUBLIKOS VISUOMENĖS INFORMAVIMO ĮSTATYMO 16 STRAIPSNIO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS
8.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [VIII-1595](#), 00.03.28, Žin., 2000, Nr.30-829 (00.04.12)
VISUOMENĖS INFORMAVIMO ĮSTATYMO 29 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS
9.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [VIII-1905](#), 2000 08 29, Žin., 2000, Nr. 75-2272 (2000 09 07)
VISUOMENĖS INFORMAVIMO ĮSTATYMO PAKEITIMO ĮSTATYMAS
Nauja įstatymo redakcija
Šis įstatymas įsigalioja nuo 2000 m. spalio 1d.
Kol bus priimtas šio įstatymo 18 straipsnio 2 dalyje numatytas įstatymas, viešosios informacijos, kuri gali turėti neigiamą poveikį nepilnamečių fiziniams, protiniams ar doroviniams vystymuisi, priskyrimo kriterijus nustato Žurnalistų ir leidėjų etikos komisija.
10.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [IX-39](#), 2000 11 21, Žin., 2000, Nr. 102-3215 (2000 11 29)
VISUOMENĖS INFORMAVIMO ĮSTATYMO 2, 4, 18, 26, 28, 37, 38, 39, 49 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR
PAPILDYMO IR VISUOMENĖS INFORMAVIMO ĮSTATYMO PAKEITIMO ĮSTATYMO 3 STRAIPSNIO
PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS
11.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [IX-131](#), 2000 12 21, Žin., 2000, Nr. 113-3619 (2000 12 30)
VISUOMENĖS INFORMAVIMO ĮSTATYMO 27, 39 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO
ĮSTATYMAS
12.
Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas
Nr. [IX-561](#), 2001-10-18, Žin., 2001, Nr. 93-3255 (2001-11-07)

VISUOMENĖS INFORMAVIMO ĮSTATYMO 37 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

13.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-953](#), 2002-06-13, Žin., 2002, Nr. 68-2759 (2002-07-03)

VISUOMENĖS INFORMAVIMO ĮSTATYMO 34 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

14.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-972](#), 2002-06-20, Žin., 2002, Nr. 68-2771 (2002-07-03)

VISUOMENĖS INFORMAVIMO ĮSTATYMO 43 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

15.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1487](#), 2003-04-03, Žin., 2003, Nr. 38-1732 (2003-04-24)

VISUOMENĖS INFORMAVIMO ĮSTATYMO 14 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Šis Įstatymas įsigalioja kartu su Lietuvos Respublikos baudžiamuoju kodeksu (Žin., 2000, Nr. 89-2741) ir Lietuvos Respublikos baudžiamojo proceso kodeksu (Žin., 2002, Nr. 37-1341), t.y. nuo 2003 m. gegužės 1 d.

16.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-1853](#), 2003-11-25, Žin., 2003, Nr. 117-5319 (2003-12-17)

VISUOMENĖS INFORMAVIMO ĮSTATYMO 2 IR 28 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMAS

17.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-2176](#), 2004-04-27, Žin., 2004, Nr. 73-2515 (2004-04-30)

VISUOMENĖS INFORMAVIMO ĮSTATYMO 1, 2, 23, 24, 29, 31, 32, 33, 35, 38, 39, 47, 48, 49, 51, 53 STRAIPSNIŲ PAKEITIMO IR PAPILDYMO, 25, 41 STRAIPSNIŲ PRIPAŽINIMO NETEKUSIAIS GALIOS IR ĮSTATYMO PAPILDYMO 56 STRAIPSNIU BEI PRIEDU ĮSTATYMAS

Šis Įstatymas įsigalioja nuo 2004 m. gegužės 1 d.

18.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [IX-2396](#), 2004-07-15, Žin., 2004, Nr. 120-4436 (2004-08-03)

VISUOMENĖS INFORMAVIMO ĮSTATYMO 48 STRAIPSNIO PAKEITIMO ĮSTATYMAS

Konstitucinio Teismo nutarimai:

1.

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas, [Nutarimas](#)

2002-10-23, Žin., 2002, Nr. 104-4675 (2002-10-31)

DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VISUOMENĖS INFORMAVIMO ĮSTATYMO 8 STRAIPSNIO IR 14 STRAIPSNIO 3 DALIES ATITIKTIES LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCIJAI

*** Pabaiga ***

Redagavo: Aušra Bodin (2004-08-03)

aubodi@lrs.lt